

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristotelis de arte poetica liber

Aristoteles

Lipsiae, 1913

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5505)

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ARISTOTELES
DE ARTE POETICA

EDIDIT
W. CHRIST

1084

LIPSIÆ
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

7.600^h

Georg Fuchs
Heim den 1939

AR
DE

LIPSI

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA

LIBER

RECENSUIT

GUILELMUS CHRIST

EDITIO STEREOTYPA

Ex libris
Prof. Dr. MARIO PUELMA
1917 - 2012

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXIII

1870

LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY

NEW YORK

GEORGE F. STONE

Ex libris
Prof. Dr. MARIO SUELMAS
1917-1918

sex
Aris
libri
gen
pri
nes
plec
debe
ext
ris
expl
Beki
tissi
reliq
Pari
phon
lenn
con
pto
hae
ser
run

Aureum libellum de arte poetica ante rhetorica, utpote sexies (I 11, III 1. 2. 18) illic laudatum, in hac nova Aristotelis operum editione collocandum curavimus. Duobus libris a philosopho artem poeticam esse explicatam Diogenes Laertius V 24 memoriae prodidit, quorum alter pridem iniuria temporum intercidit, priorem grammatico nescio cui graecorum rhetorum libros uno corpore complectenti et Aristotelis rhetoricis poetica subicienti servatum debemus. Omnium autem, in quibus hic liber exaratus exstat, codicum fontem atque originem esse codicem Parisinum 1741 Leon. Spengelius primus perspexit, qua re explorata quantopere curae criticae promotae sint, vel ex Bekkeri editione academica intellegas, in qua vir doctissimus multos errores codicum interpolatorum intactos reliquit. Rei vero cumulum addidit Vahlenius codice illo Parisino diligentissime denuo excusso et librorum apographorum interpolationibus separatis. Critica subsidia Vahlenii industria comparata ita meum in usum converti, ut coniecturarum acuminibus magis quam ille ad corrupta scriptoris verba emendanda uteretur. Licet enim saepe anceps haereas, quid Aristotelis sive dicendi neglegentiae sive disserendi brevitati tribui debeat, nullis tamen grammaticorum tricis commotus sum, ut summum philosophum ob-

scure et soloece quam expedite et graece scribere maluisse putarem. Mihi quidem ipsi perpauca nec nisi pusilla quaedam perpolire contigit, sed ab aliis ingeniose inventa et feliciter emendata recipere et sine ulla cavillatione comprobare non ultimum hoc praesertim tempore editoris officium esse existimavimus. Neque codicum sordibus textum defoedari, ingenii lumina in adnotationibus delitescere volui, praesertim cum ea esset forma huius editionis, ut caveri posset, ne quis pro nummis lupinos sibi commodari putaret. Verba igitur falso codici archetypo illata uncinis biangulis eicienda, vitiose omissa unangulis adicienda significavimus et si qua menda librorum coniecturis virorum doctorum recte sublata esse videbantur, in apparatu critico quid quoque loco in codice archetypo exaratum esset breviter et succincte adnotavimus. Libri autem archetypi errores codicibus apographis quot et quibus correcti sint, viri docti quis primus locum corruptum tentaverit quis emendationem perfecerit, quae quisque fidenter statuerit quae dubitanter proposuerit posteave improbaverit, haec et similia qui scire velit, is adeat praeter editionem Bekkeri academicam editiones alteras Vahlenii et Susemihlii.

Magis vero quam verborum corruptelae in hoc libro offensioni sunt ordo disputationis haud raro turbatus, res quas quam maxime explicari desideres silentio praetermissae, varia denique singularum partium elocutio. Ut enim nonnullae partes, velut cap. XLIII, dilucide expositae et ad umbilicum prorsus adductae sunt, ita aliae magis leviter adumbratae quam diligenter elaboratae esse videntur. Etiam si autem hae quaestiones minus editori quam interpreti curae esse debeant, tamen editori quoque quaerendum fuit, num ordine paragraphorum mutato, lacunae signis interpositis, variis denique typosetarum adminiculis lectio libelli expediri possit. Atque lacunarum quidem si-

gnis, levissimo criticorum refugio, nusquam usus sum nisi lectore in adnotationibus monito, quae fere res lacuna haustae esse viderentur. Ad transpositionum vero audaciam non confugimus, nisi quo loco transpositione facta genuinus disputationis ordo certe restitui poterat. Unde Heinsio Spengelio aliis cap. XV post cap. XVIII transponentibus oboedire non ausi sumus, quandoquidem ut scriptorem post disceptationem de fabula eiusque partibus finitam de moribus disserere coepisse par fuit, ita in capp. XVII et XVIII quaestiones nonnullae moventur, quae ne ad fabulam quidem apte referuntur. Qua de causa aliam, quae rerum turbae explicarentur, viam ineundam esse putavimus. Praeterquam enim quod in libro procul dubio assidue lectitato nonnullae explicationes a grammaticis et philosophis adiectae esse videntur, quae uncinis a scriptoris verbis separanda curavimus, Aristoteles quoque ipse ita disputationem instituit, ut postquam rei cuiusque capita proposuisset tamquam in excursu alia subiceret, quibus partim res antea significatas accuratius excuteret, partim novas quaestiones tenui filo cum summa disputationis cohaerentes explicare conaretur. Idem, qua erat ingenii felicitate et indefesso nova inveniendi et obscura retractandi studio, in iis, quae antequam ad rhetorica explicanda transiret de poetica arte conscripserat, adeo non acquievisse videtur, ut nova subinde in margine adiceret. Haec autem supplementa cum a scriptore ipso leviter magis adlita quam prioris editionis verbis adcurate intexta fuerint, peius etiam ab iis qui post philosophi mortem libros eius divulgaverunt habita sunt. Neque enim solum compages conglutinandi cura eos supersedissee sentio sed etiam festinanti opera eo negligentiae processisse, ut nonnulla falso loco interponerent. Inde turbas huius libri maiorem partem originem cepisse mihi persuasum est, sed cum eas penitus remove-

difficillimum sit, religiosi editoris officium magis facturus mihi videbar, si ulcera significassem potius quam sanare tentavissem. Itaque stellulis adpositis eas libri particulas indicavimus, quae cum secundis curis ab Aristotele adiectae essent parum apte cum reliqua parte libri connexae esse viderentur.

Monachii idibus Martiis a. MDCCCLXXVIII.

W. Christ.

Rel. 1032a. 48. *noy'as q. 20i 2xry q' 20i ovichy
q' 20i furois de.*

1.
2. 3.

20i porys Reprod. faplebar, fany

reproducible

noy'as - hnt. d. 77

(3)

ovychy: f. Rel. 1032a. 48

f. 2. 1032a. 48 n.

for possible, reproducible hnt. getant

20i xry: faplebar?

Routine. W. Christ.

Alfred G. G.

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

1-5 Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἣν τινα 1447a
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἡ ποιησις, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων 10
ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς
ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ
τῶν πρῶτων.

Definition ἐποποιία (δὴ) καὶ ἡ τῆς τραγωδίας ποιησις, ἔτι δὲ κω-
μῳδία καὶ ἡ διδυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη 15
καὶ καθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμησεις τὸ σύν-
ολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισὶν, ἡ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις
μιμῆσθαι ἡ τῷ ἑτέρα ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.
ὥσπερ γὰρ καὶ χρῶμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες
ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας ἑτέροι 20
δὲ διὰ τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις, ἅπασαι
μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ,
τούτοις δ' ἡ χωρὶς ἡ μεμιγμένοις, ὅλον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ
ῥυθμῷ χρῶμεναι μόνον ἢ τε αὐλητικῇ καὶ ἡ καθαριστικῇ κἂν
εἴ τινες ἑτέροι τυγχάνουσιν οὖσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, 25
ὅλον ἢ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς
ἁρμονίας ἢ τῶν ὀρχηστῶν, (καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζο-
μένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἥδη καὶ πάθη καὶ πράξεις] ἢ

A° = cod. Paris. 1741.

1447° 9 ἕκαστον A°. — 12 λέγωμεν A°. — 17 ἐν Forchham-
 mer: γένει A°. — 21 φύσεως Madius: φωνῆς A°. — καὶ ἐν apogr.
 — 25 τοιαῦται add. apogr. — 26 μιμοῦνται del. Spengel. — 27
 ἢ apogr.: οἱ A°.

Aristoteles [1084]

δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις φιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ
τούτοις εἴτε μινύσσει μετ' ἀλλήλων εἶδ' ἐνὶ τινὶ γένει χωμένη
1447^b τῶν μέτρων, ἀνώνυμος τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν. οὐδὲν
γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σόφρονος καὶ Ξενοφῶντος
10 μῖμους, καὶ τοὺς Σωκρατικούς λόγους, οὐδὲ εἴ τις διὰ τοιμέτρων
ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν
μῖμειν. Πλὴν οἱ ἄνθρωποι γε δυνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ
ποιεῖν ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιούς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὥς
κατὰ τὴν μῖμειν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσ-
15 αγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ιατρικὸν ἢ φυσικὸν τι διὰ τῶν
μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰσθασιν, οὐδὲν δὲ κοινὸν
ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν
ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μάλλον ἢ ποιη-
τὴν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μινύσσει ποιοῖτο
20 τὴν μῖμειν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν
ῥαψωδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ τοῦτον ποιητὴν προσ-
γορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον
εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον
25 ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἢ τε τῶν διθυραμβικῶν
ποίησις καὶ ἢ τῶν νόμων καὶ ἢ τε τραγωδία καὶ ἡ κωμωδία,
διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος.

ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν οἷς
ποιοῦνται τὴν μῖμειν. ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττον-
1448^a τας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι — τὰ γὰρ 2
ἢ ὅθι σχεδὸν αἰεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις κακία γὰρ καὶ ἀρετὴ
τὰ ἢ ὅθι διαφέρουσι πάντες ἢτοι βελτίονας ἢ κατ' ἡμᾶς ἢ
χείρονας ἢ καὶ τοιούτους ποιούσιν, ὥσπερ οἱ γραφεῖς.
6 Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Πανύσων δὲ χείρους, Διονύ-

29 ἐποποιία secl. Ueberweg. — ἢ φιλοῖς Vahlen. 1447^b 9
ἀνώνυμος add. Bernays — τυγχάνει οὕσα Suckow. — 15 κατὰ τὴν
apogr.: τὴν κατὰ A°. — 16 φυσικόν Heinsius: μουσικόν A°. —
21 καὶ τοῦτον apogr.: καὶ A° δικαίως Ueberweg. — 24 αἱ apogr.:
οἱ A°. — 25 διθυράμβων apogr. — 28 οἷς Victorius: αἷς A°.

οἱ οὖν δὲ ὁμοίους ^{εἰκάσεν} δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεγθεισῶν
ἐκάστη μιμήσεων ἔχει ταύτας τὰς διαφορὰς καὶ ἔστιαι ἑτέρα
τῷ ἑτέρα μιμεῖσθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὁρχήσει
καὶ αὐλῇσι καὶ κιθαρίσιν ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοί-
τητας· καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν,
οἷον Ὀμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων
δὲ ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικο-
χάρης ὁ τὴν Ἀηλιάδα χεῖρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διδυ-
ράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὥσπερ ἡ ^{ῥᾶς} Κύνικατος
Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος· [μιμήσαιο ἂν τις] ἐν ταύτῃ δὲ τῇ
διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμῶδιαν διέστηκεν· ἡ μὲν
γὰρ χεῖρους ἡ δὲ βελτίους μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν.

20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

1448^a 9 τῷ apogr.: τὸ Δ°. — 13 ὁ add. apogr. — 14 Δειλιάδα Δ° pr. man. — 15 ὥσπερ Αργῆς Castelvetro, ὡς Πέσας Victorius. — 16 μιμηταὶ αὐτῶν del. Vahlen. — ταύτη Casaubonus: αὐτῇ Δ°. — 21 τινα Ulrici. — 22. ἡ πάντας] ἡ πάντα Casaubonus; expectaveris ὅτε δὲ μιμούμενον ἡ πραττόμενα. — 25 καὶ ᾧ add. apogr.

35 ὀνόματα σημείον [αὐτοὶ μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναίους δὲ δῆμους, ὥς κωμφοῦς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλανῇ ἀτιμαζομένους
1448^b ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ] τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως εἰρησθῶ ταῦτα. ἔσκασι δὲ γεννηθῆσαι μὲν ὅλως τὴν 4 ποιητικὴν αἵται δύο τινές καὶ αὐταὶ φυσικαί, τὸ τε γὰρ μιμῆσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παιδῶν ἐστὶ, καὶ τοῦτο διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων ὅτι μιμητικώτατον ἐστὶ καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας, καὶ τὸ χαλεπὸν τοῖς μιμήμασι πάντας. σημείον δὲ τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ 10 τῶν ἔργων· ἃ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένους χαλοῦμεν θεωροῦντες, ὅλον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τούτου, ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινοῦνται αὐτοῦ. διὰ 15 γὰρ τοῦτο χαλοῦσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, ὅλον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, οὐχ ἢ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιάν ἢ διὰ τοιαύτην τινα ἄλλην αἰτίαν. κατὰ φύ- 20 σιν δὲ ὅντος ἡμῖν τοῦ μιμῆσθαι καὶ τῆς ἀριονίας καὶ τοῦ ὀνδμοῦ — τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μῦστα τῶν ὀνδμῶν ἐστὶ φανερόν — ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχ- διασμάτων. διδασκῶν δὲ κατὰ τὰ οἰκία ἤθη ἢ ποίησις· 25 οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρώτων

35 αὐτοὶ et Ἀθηναίους Spengel: οὗτοι et Ἀθηναῖοι A°. 1448^b 12 τούτου apogr.: τοῦτο A°. — 17 οὐχ ἢ Hermann: οὐχί A°. — 20 δὴ Vahlen: δὲ A°. — 22 πρὸς αὐτὰ Ald.: καὶ αὐτὰ A° fort. πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ αὐτόμοια.

[< διὰ τὴν ὀνδον καὶ > οὐ

11 *from the la p... la p... 1100 us*
< 8

φόρους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν
 μὲν οὖν προὐχόντων οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα,
 εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν,
 οἷον ἐκείνου ὁ Μαρσύτης καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἀρ- 30
 μότιον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον. διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν,
 ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἱαμβίζον ἀλλήλους καὶ ἐγένοντο τῶν
 παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωικῶν οἱ δὲ ἱαμβίων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ
 τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν — μόνος γὰρ οὐκ
 ὅτι ἐν ἀλλὰ [ὅτι] καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν — οὕτως 35
 καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ φόρον
 ἀλλὰ τὸ νεαῖον δραματοποιήσας. ὁ γὰρ Μαρσύτης ἀνάλογον
 ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτως 1449 a
 καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανεύσης δὲ τῆς τραγω-
 δίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἐκπύραν τὴν ποίησιν ὀρμῶντες
 24 ~ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἱαμβίων κωμωδοποιοί
 ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ
 3/ ~ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. γὰρ
 τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν εἰ ἂν ἔχει ἥδη ἡ τραγωδία τοῖς
 εἰδῶσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ
 θεάτρα, ἄλλος λόγος. γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδια-
 στικῆς καὶ αὕτη καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξα- 10
 χόντων τὸν διθύραμβον ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά ἂν ἔτι καὶ
 νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν
 406 ~ ἠυξήθη προαγόντων ὅσον ἐγγίνετο φανερόν αὐτῆς, καὶ πολλὰς
 μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν
 αὐτῆς φύσιν. καὶ τὸ τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος ἐξ ἐνὸς εἰς 15
 δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε καὶ

27 οἱ ἕτεροι Spengel. — 30 καὶ Ald.: κατὰ A°. — 35 ὅτι
 del. Bonitz. — 37 ὁ apogr.: τὸ A°. 1449^a 6 μείζονα apogr.:
 μείζον A°. — 7 εἰ ἂν ἔχει apogr.: παρέχει A°. — 8 κρίναι
 Forchhammer: κρίνεται ἢ καὶ A°. — 9 γενομένη apogr.: γενο-
 μένης A°, γενομένη δ' Bekker, γενομένη οὖν . . . καὶ ἡ τρα-
 γωδία καὶ ἡ κωμ. Aristotelem primo scripsisse suspicor. — 12
 διαμένει apogr.: διαμένειν A°.

μέτρον ἄπλουν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτη διαφέρουσιν·
 ἔτι δὲ τῷ μήκει, ἥ μὲν οὐ μάλιστα πειράται ὑπὸ μιαν περι-
 οδον ἡλίον εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἡ δὲ ἐποποιία ἀορι-
 στος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρουσιν· καίτοι τὸ πρῶτον¹⁵
 ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐποιοῦν καὶ ἐν τοῖς ἔπαισι.
 μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταῦτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας. διόπερ
 ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φανήσας, οἶδε καὶ
 περὶ ἔπων· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ,
 ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ.

περὶ οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμωδίας
 ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες
 αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας· ἔστιν
 οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας μέγεθος
 ἔχουσας, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἑκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς
 μορίοις, δρῶντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἑλέον καὶ φόβου
 περαινούσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων καθάρσιν. λέγω δὲ
 ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ὀρθρὸν καὶ ἀρμονίαν καὶ
 μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἰδεῖσι τὸ διὰ μέτρων ἕνα μόνον
 περαινέσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. . .

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμῃσιν, πρῶτον μὲν
 ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μορίου τραγωδίας ὁ τῆς ὀψευς κόσμος.
 εἴτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μί-
 μῃσιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν,
 μελοποιᾶν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ
 πράξεως ἐστὶ μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων,
 οὗς ἀνάγκη ποιοῦς τινὰς εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διά-

12 διαφέρει Hermann. — 15 διαφέρει A°. — 20 αὕτη Reiz:
 αὐτῇ A°. — 22 ἀναλαβόντες Bernays. — 25 ἑκάστῳ Tyrwhitt:
 ἑκάστον A°. — 27 παθημάτων Trincavelli: μαθημάτων A°. —
 29 μέτρον Victorius: μέλος A°, καὶ μέλος del. Tyrwhitt. — 31
 explicatio καθάρσεως a scriptore ipso, polit. VIII 7 p. 1341^b 40
 promissa lacuna hausta esse videtur. — 34 ὀνομάτων Her-
 mann collato 1450^b 14: μέτρων A°. — 35 πᾶσιν Madius: πᾶ-
 σαν A°.

*) deut. de καὶ ὁμοίᾳ ἐπὶ ὁμοίᾳ.

1450^a νοιαν — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαμεν ποιὰς
 τινὰς — πέφωκεν αἰτίας δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν
καὶ ἥθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι
πάντες. ἔστιν δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω
 5 γὰρ μῦθον [τούτου] τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἥθη,
 καθ' ὃ ποιούς τινὰς εἶναι φαμεν τοὺς πράττοντας· διάνοια
 δὲ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασθαι τι ἢ καὶ ἀποφαινόμεναι
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἔξ, καθ'
 10 ὃ ποιὰ τις ἐστὶν ἡ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἥθη
 καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ λέξις καὶ μελοποιία. οἷς μὲν γὰρ
 μιμούνται, δύο μέρη ἐστίν, ὥς δὲ μιμούνται, ἓν, ἃ δὲ μι-
 μοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. [τούτοις μὲν οὖν οὐκ
 ὁλγοὶ αὐτῶν <ἀλλ' ἅπαντες> ὥς εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἰδε-
 15 σιν· καὶ γὰρ ὅψις ἔχει πᾶν καὶ ἥθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν
 καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως.]
 μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις·
 ἡ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως
 καὶ βίου κατὰ δαιμονίας, ἡ δ' εὐδαιμονία καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν
 πράξει ἐστὶν καὶ τὸ τέλος πράξεως τις ἐστίν, οὐ ποιότης· εἰσὶν δὲ
 20 κατὰ μὲν τὰ ἥθη ποιοὶ τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαι-
 μονες ἢ τούναντιον. οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἥθη μιμῶσονται πρᾶ-
 τουσιν, ἀλλὰ τὰ ἥθη συμπαράλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας, τὸ δὲ
 τέλος μέγιστον ἀπάντων. [ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γέ-
 25 νοιτο τραγωδία, ἄνευ δὲ ἡθῶν γένοιτο ἂν. αἱ γὰρ τῶν νέων
 τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδίαί εἰσιν καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ
 τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον
 πέπονθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἡθογράφος, ἡ δὲ

1450^a 2 αἰτία A^o, αὐτ αἰτίας αὐτ ταῦτα v. 2 reponendum fuit. —

3 καὶ κατὰ . . . πάντες nescio an post ποιὰς τινὰς v. 1 transponere praestet. — 6 διάνοια apogr.: διάνοιαν A^o. — 10 καὶ λέξις in codd. post ἥθη exaratum transposuit Spengel. — 13 ἀλλὰ πάντες add. Bursian. — 18 βίον καὶ εὐδαιμονίας καὶ ἡ A^o. — 19 fort. εἰσὶν γὰρ. — 21 πράττοντας ποιοῦσιν Vahlen. — 22 συμπεριλαμβάνουσι A^o.

67612
 Ζεύξιδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἥθος. ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ
 ῥήσεις ἡθικὰς καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, (οὐ) ³⁰
 ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ κατα-
 δεστέροις τούτοις κεκρημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον
 καὶ σύστασιν πραγμάτων. * παραπλήσιον γὰρ ἐστὶν καὶ ἐπὶ
 τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς καλλίστοις φαρμά-
 κοις χυδῆν, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας ³⁵
 εἰκόνα. * πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τρα-
γωδία, τοῦ μύθου μέρος ἐστίν, αἱ τε περιπέτεια καὶ ἀνα-
γνωρίσεις. ἔτι σημείον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν προ-
 τερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἥθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ
πράγματα συνιστάναι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ⁴⁰
 ἅπαντες.

1450 b
 ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ ὅλον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας,
 δευτέρον δὲ τὰ ἥθη. ἔστιν γὰρ μίμησις πράξεως καὶ διὰ ταύ-
 την μάλιστα τῶν πραττόντων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δὲ
 ἐστὶν τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἀρμόττοντα, ὅπερ ⁵
 [ἐπὶ τῶν λόγων] τῆς πολιτικῆς καὶ δητορικῆς ἔργον ἐστίν·
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποιοῦν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν
 δητορικῶς. ἔστιν δὲ ἥθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαί-
ρεσιν· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἥθος τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστι
 δῆλον, ὅποιά τις ἢ προαίρεται ἢ φεύγει, (<ἦ) ἐν οἷς μὴδ' ¹⁰
 ὅλως ἐστὶν ὃ τι προαίρεται ἢ φεύγει ὁ λέγων· διάνοια δέ,
 ἐν οἷς ἀποδεικνύουσι τι ὥς ἐστὶν ἢ ὥς οὐκ ἐστὶν ἢ καθόλου
τι ἀποφαινονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἡ λέξις· λέγω *)
 δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομα-

30 λέξει καὶ διανοίᾳ Vahlen. — οὐ add. apogr. — 33 παρα-
 πλήσιον — εἰκόνα in codd. post δευτέρον τὰ ἥθη collocata huc
 revocavit Castelvetro. — 40 συνιστάναι Thurot: συνίστασθαι A^o.
 1450^b 3 γὰρ Hermann: τε A^o. — 5 ἐπὶ τῶν λόγων del. M.
 Schmidt. — 9 διόπερ ... φεύγει ἢ ἐν] ὅποιά τις ἐν οἷς ...
 δῆλον ἢ προαίρεται ἢ φεύγει. διόπερ ... λόγων ἐν A^o. — 11 ὃ τι
 apogr.: ὃ τις A^o. — 12 ἀποδεικνύασι Bekker. — 14 πρότερον
 εἴρηται, v. 1449^b 35.

15 σίας ἐξημερίαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν· τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἢ μελοποιία
μέριστον τῶν ἡδυσμάτων ... ἢ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μὲν,
ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκείον τῆς ποιητικῆς· ἴσως γὰρ
 τῆς τραγωδίας δύναμις καὶ ἀνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν,
 20 ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπερογασίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευο-
ποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἔστιν.

διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποῖαν τινὰ
δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ
πρῶτον καὶ μέριστον τῆς τραγωδίας ἐστίν. κεῖται δ' ἡμῖν τὴν
 25 τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης προάξεως εἶναι μίμησιν ἐχούσης
τι μέγεθος· ἔστιν γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. ὅλον δὲ
ἔστιν τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δὲ ἐστίν
ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἐστίν, μετ' ἐκεῖνο δ'
ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι, τελευτὴ δὲ τοῦναντίον ὃ
 30 αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὥς ἐπὶ τὸ
πολύ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ'
ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ
μύθους μὴθ' ὅποθεν ἔτυγεν ἀρχεσθαι μὴθ' ὅπου ἔτυχε τε-
λευτᾶν, ἀλλὰ κεχρησθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. ἔτι δ' ἐπεὶ

35 τὸ καλὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα, ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν,
οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρ-
χειν μὴ τὸ τυχόν· τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστίν,
διὸ οὔτε πᾶμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον, συγχέεται γὰρ
ἢ θεωρεῖα ἐγγὺς τοῦ ἀνασθήτου <τόπου, ὥσπερ ἢ ἀνοή ἐγγὺς
 40 τοῦ ἀνασθήτου> χρόνου γινομένη, οὔτε παμμέγεδς, [οὐ γὰρ
 1451^a ἅμα ἢ θεωρεῖα γίνεται ἄλλ' οἰχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ

16 πέμπτον apogr. — post 17 ἡδυσμάτων excidisse probavit Bernaysius quae Anonymus περὶ κωμωδίας servavit μέλος τῆς μουσικῆς ἐστίν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς ἀντοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει λαμβάνειν. — 18 ἴσως Meiser: ὥς A°. — 28 ἐξ ἀνάγκης μὴ Paccius. — 38 πᾶν μικρόν A°. — 40 χρόνου induxit Bonitz. — παμμέγεδς Paccius: πᾶν μέγεθος A°.

τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἶον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶων
 ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῶων ἔχειν
 μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐδύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 μύθων ἔχειν μὲν μήκος, τοῦτο δὲ εὐμνημόνευτον εἶναι. τοῦ
 μήκους ὅρος ὁ μὲν πρὸς τοὺς ἀγωνίαν καὶ τὴν αἰσθησιν οὐ
 τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγωδίας ἀγωνίζεσθαι,
 πρὸς κλεψύδρας ἂν ἡγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε φασιν.
 ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος, αἱ μὲν δὲ
 μέζων μέχρι τοῦ σύνδεσμος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγε- 10
 θος, ὥς δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ
 τὸ εἶδος ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐπεξῆς γιννομένων συμβαίνει εἰς
 εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλ-
 λειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶν τοῦ μεγέθους.
 μῦθος δ' ἐστὶν εἰς οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἰοῦνται, ἐὰν περὶ
 ἓνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνὶ
 οὐδὲν ἐστὶν ἐν, οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλὰ εἰσιν, ἐξ
 ὧν μὴ οὐδεμία γίνεται πρᾶξις. διὸ πάντες εἰκόασιν ἀμαρ-
 τάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλῆϊδα Θησεῖδα καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήκασιν· οἰοῦνται γάρ, ἐπεὶ εἰς ἣν ὁ Ἡρακλῆς, 20
 ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ' Ὀμηρος ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα διαφέρει καὶ τοῦτ' εἰκεν καλῶς ἰδεῖν ἥτοι διὰ τέχνην
 ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα
 ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἶον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μα-
 νῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερωῖ, ὧν οὐδὲν θατέρου 25
 γιννομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θατέρου γενέσθαι, ἀλλὰ
 περὶ μίαν πρᾶξιν οἷαν λέγομεν τὴν Ὀδύσειαν συνέστησεν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα· χρηὸν οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἐνός ἐστίν, οὕτω καὶ τὸν
 μῦθον, ἐπεὶ πρᾶξεως μίμησις ἐστὶ, μίας τε εἶναι καὶ ταύτης 30

1451^a 3 καὶ ἐπὶ abesse malim. — 6 ὁ add. Bursian — φα-
 σίν] εἰώθασιν M. Schmidt. — 9 ὅρος] οὗτος suspic. Bücheler. —
 16 τῷ ἐνὶ apogr.: τῷ γένει A°. — 26 ἢ add. apogr. — 27 λέγομεν
 apogr.: λέγοιμεν A°. — 30 ταύτης καὶ Susemihl.

ὄλης καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεισθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον· ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν.

- 35 φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον· ὃ γὰρ ἱστορικός καὶ ὁ ποιητής οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν, εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρων ἢ ἄνευ μέτρων, ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, τὸ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. ἔστιν δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποῖω τὰ ποῖα ἅττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὐ στοχάζεται ἢ ποιήσις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἐπραξεν ἢ τί ἐπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῶδης ἦδη τοῦτο δηλὸν γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκῶτων οὕτω τὰ τυγχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ λαμπο-
15 ποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέγονται· αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστὶ τὸ δυνατόν· τὰ μὲν οὖν μὴ γεγόμενα οὐ πιστευόμενα εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γεγόμενα φανερόν ὅτι δυνατὰ· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. [οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τρα-
20 γῳδαῖς ἐνταῖς μὲν ἐν ἡ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνταῖς δὲ οὐδ' ἓν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος ἀνδρὶ· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἦττον εὐφραίνει· ὥστ' οὐ

33 ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς apogr. — 35 οὐ τὸ apogr.: οὕτω A^o. — γεγόμενα Victorius: γινόμενα A^o. 1451^b 4 μετὰ μέτρων A^o. — 5 τοῦτο .. τὸ Spengel: τοῦτο .. τῷ A^o, τοῦτῳ .. τῷ apogr. — 11 τὸ apogr.: τὸν A^o. — 14 ἐπιτιθέασιν apogr. — 15 τὸν A^o: τὸν apogr.

πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαι εἰσιν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, 25 ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν ἄλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. ὁ δὲ ἄλλος οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιη- 30 τῆς κατὰ τὴν μίμησιν ἐστίν, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἥτιον ποιητῆς ἐστί. τῶν γὰρ γενομένων ἕνα οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γε- 35 νέσθαι. [καὶ δυνατὰ γενέσθαι], καθ' ὃ ἐκείνος αὐτῶν ποιητῆς ἐστίν.

* τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσιν χειρίσται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισ- 35 ὀδια μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τοιαῦτα δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτοὺς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς. ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦν- 40 τες καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες μῦθον πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς. *

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] μάλιστα 45 <ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν> [καὶ μᾶλλον] ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα (τὸ γὰρ θαυμαστόν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπὶ κτήδεσ 5 φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριάς ὁ τοῦ Μίττος ἐν Ἀργεὶ ἀπέκτεινεν τὸν αἷτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίττι, θεω- 10 ροῦντι ἐμπεσῶν. ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκὴ γενέσθαι.) ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιοῦτους εἶναι κακῶς μύθους. 15 10 εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοὶ οἱ δὲ πεπλεγμένοι καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μίμησις οἱ μῦθοι εἰσιν, ὑπάρχον-

25 αἱ εὐδοκιμοῦσαι τραγωδίαι Vahlen. — 32 καὶ οὐκ ἄλλως δυνατὰ Susemihl. — 34 τῶν δὲ ... ἐφεξῆς (1452^a 2) pertinent ad 1452^a 13. — 38 ὑποκριτάς A^o: κριτάς apogr. 1452^a 1 παρατείνοντες apogr.: παρατείναντες A^o.

15 σιν εὐθὺς οὔσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλὴν μὲν προᾶξιν, ἥς
 γινομένης ὥσπερ ὠρισταὶ συνεχοῦς καὶ μιᾷ ἄνευ περιπετείας
 ἢ ἀναγνωρισμοῦ* ἢ μετάβασιν γίνεται, πεπλεγμένη δὲ ἐστίν,
 ἐξ ἥς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἢ μετάβασιν
 ἐστίν. ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ
 20 μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ κατὰ τὸ εἶκος γίνεσθαι ταῦτα· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνε-
 σθαι τὰδε διὰ τὰδε ἢ μετὰ τὰδε.

ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν προαττο- 11
 μένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγο-
 25 μέν κατὰ τὸ εἶκος ἢ ἀναγκαῖον· ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλ-
 θὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπου καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς
 τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας, ὃς ἦν, τοῦναντίον ἐποίησεν·
 καὶ ἐν τῷ Λυγχεῖ ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ
 Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν
 30 πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. ἀναγνώσεις δέ,
 ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μετα-
 βολή ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἐχθρὰν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυ-
 στυχίαν ὠρισμένων· καλλίσται δὲ ἀναγνώσεις, ὅταν ἅμα
 περιπέτεια γίνωνται, οἷον ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶν μὲν
 35 οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνώσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄνυχα καὶ τὰ
 τυγχόντα ἔστιν ὥσπερ εἴρηται συμβαίνειν, καὶ εἰ πέπραχέ τις
 ἢ μὴ πέπραχεν ἔστιν ἀναγνώσεις· ἀλλ' ἢ μάλιστα τοῦ μύθου
 καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη ἐστίν· ἢ γὰρ τοιαύτη
 1452^b ἀναγνώσεις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἷον πράξεων
 ἢ τραγωδία μίμησις ὑπόκειται· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπεὶ δ' ἢ ἀναγνώ-
 ρίσεις τινῶν ἐστὶν ἀναγνώσεις, αἱ μὲν θατέρον πρὸς τὸν ἔτε-

18 ἐξ ἥς apogr.: λέξις A^o προᾶξις ἥς Ueberweg. — 21
 ταῦτα] τὰναντία Bonitz. — 33 καλλίστη δὲ ἀναγνώσεις A^o. —
 36 συμβαίνειν apogr.: συμβαίνει A^o. — 37 ἢ apogr.: εἰ A^o.
 1452^b 1 οἷον apogr.: οἷον A^o. — 3 ἐπεὶ δ' ἢ Bekker: ἐπεὶ δὴ
 ἢ A^o.

ρον μόνον, ὅταν ἡ δῆλος ἕτερος τίς ἐστιν, ὅτε δὲ ἀμφοτέ- 5
ρους δεῖ ἀναγνωρῆσαι, ὅλον ἢ μὲν Ἰριγένεια τῷ Ὁρέστῃ ἀν-
γνωρῶσθαι ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν
Ἰριγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρῆσεως.

δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστὶ. <μέρη
δὲ μύθου τέσσαρά ἐστι, δύο μὲν> περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, 10 *g. 6, 30*
τρίτον δὲ πάθος, τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις
εἴρηται, πάθος δὲ ἐστὶ πρῶξις φθαρτικῇ ἢ ὀδυνηρά, ὅλον *36*
οἱ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυναί καὶ τρώσεις
καὶ ὅσα τοιαῦτα. . .

12 *μέρη δὲ τραγωδίας οἷς μὲν ὡς εἶδеси δεῖ χρῆσθαι πρό-
τερον εἵπομεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχω-
ρισμένα τάδε ἐστίν, πρόλογος ἐπεισὸδιον ἐξοδος χορικόν, καὶ
τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον· κοινὰ μὲν ἀπάντων
ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι. ἔστιν δὲ πρό-
λογος μὲν μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισ- 20
ὸδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν
μελῶν, ἐξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ
μέλος. χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἡ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ,
στάσιμον δὲ μέρος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαύστου καὶ τροχαίου·
κόμμος δὲ θρήνος κοινὸς χοροῦ καὶ <τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τὰ δ' 25
ἀπὸ σκηνῆς μέλη ἴδια τῶν> ἀπὸ σκηνῆς. [μέρη δὲ τραγωδίας
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἵπαμεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ
εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.] *

13 ἄν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συν-
στάτας τοὺς μύθους καὶ πόθεν ἐστὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἔσ- 30
γον ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν
δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλήν

5 ὁ ἕτερος Bernays. — 13 οἱ τε apogr.: ὅτε A°. — 14 quartae
partis ἡθῶν definitio intercidisse videtur. conf. 1455^b 32. — 23
ὅλη Westphal: ὅλον A°. — 25 fort. κόμμοι — καὶ ἀπὸ σκηνῆς
A°, καὶ τῶν ἀπὸ σκηνῆς Ritter, καὶ ὑποκριτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ
σκηνῆς ἴδια ὑποκριτῶν R. Arnoldt. — 29 ὦν apogr.: ὡς A°.

6, 50 d 36f ; 11, 126 11 ; 9, 126 7 ; 18 142 ; 24, 60 12
C. 26, 62 d 15, 6 12

52^a 24 ἀλλὰ πεπλεγμένην καὶ ταύτην φοβεῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι
 35 μιμητικὴν, τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεως ἐστίν, πρῶ-
 53^b 12 τον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς ἐπιεικέας ἀνδρας δεῖ μεταβάλ-
 7, λοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν — οὐ γὰρ φο-
 53^b 12 2, βερόν οὐδὲ ἐλεεινόν τοῦτο ἀλλὰ μαρόν ἐστιν — οὔτε τοὺς
 576 μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυλίαν — ἀτραγωδοτάτον γὰρ
 40 τοῦτ' ἐστὶ πάντων· οὐδὲν γὰρ ἔχει ὦν δεῖ, οὔτε γὰρ φιλάν-
 1453^a θρωπον οὔτε ἐλεεινόν οὔτε φοβερόν ἐστίν — οὐδ' αὖ τὸν
 3. σφόδρα πονηρόν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν — τὸ
 18.56.28 μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις ἀλλ' οὔτε
 17.36.76 ἐλεον οὔτε φόβον, ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιον ἐστίν δυστυ-
 5 χοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, [ἐλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον,
φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον,] ὥστε οὔτε ἐλεεινόν οὔτε φοβε-
ρόν ἔσται τὸ συμβαῖνον — ὁ μεταξὺ ἅρα τούτων λοιπός. ἐστὶ
 δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ
κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ
 10 δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ,
 ὅσον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν
 ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἅρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον
 ἀπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινὲς φασι, καὶ
 μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυλίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τὸναντίον
 15 ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρ-
τίαν μεγάλην ἢ ὅσον εἴρηται ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος.
σημεῖον δὲ καὶ τὸ γινόμενον· πῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ
τοὺς τυχόντας μύθους ἀπρηθμόν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
αἱ [κάλλισται] τραγωδαὶ συντίθενται, ὅσον περὶ Ἀλκμαίωνα
 20 καὶ Οἰδίπου καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ
 Τηλέφον καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἡ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι.
 53^b 12 ἢ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύ-
της τῆς συστάσεως ἐστὶ. διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες
τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγωδαῖς καὶ

1453^a 1 αὐτὸν ἀπογρ.: αὐτὸ τὸ Α^ο. — 5 ἔλεος — ὅμοιον de-
 lenda esse intellexit Ritter. — 24 τὸ αὐτὸ] αὐτοὶ Reiz.

(αἱ) πολλὰ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν. τοῦτο γὰρ ἔστιν 25
 ὥσπερ εἴρηται ὁρθόν. / σημείον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκη-
 νῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν
 κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰ-
 κονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. / δει-
 τέρα δ' ἢ πρώτη λεγόμενη ὑπὸ τινῶν ἔστιν [σύστασις] ἢ 30 ~ Balz
διπλὴν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια, καὶ
τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν. δοκεῖ δὲ
εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι
γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. ἔστιν δὲ
 οὐχ αὕτη (ἢ) ἀπὸ τραγωδίας ἡδονή ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμω- 35
 δίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἐχθιστοὶ ὥσιν ἐν τῷ μῦθῳ, οἷον
 Ὀρέστης καὶ Αἰγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται
 καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

14 ἔστιν μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὀψεως 1453 b
 γίγνεσθαι, ἔστιν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων,
 ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος. δεῖ γὰρ καὶ ἄνεν
 τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστῆναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα
 τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμ- 5
 βαινόντων· ἅπερ ἂν πᾶσιν τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦ-
θον. τὸ δὲ διὰ τῆς ὀψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον
καὶ χορηγίας δεόμενον ἔστιν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς
ὀψεως ἀλλὰ τὸ τερατώδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τρα-
γωδία κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ 10
τραγωδίας ἀλλὰ τὴν οἰκείαν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου
διὰ μimeseos δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανε-
ρον ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασι ἐμποητέον. / ποῖα οὖν δεινὰ
ἢ ποῖα οἰκτρά φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λαβόμεν. ἀνάγκη
δὲ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ 15

25 αἱ add. Knebel. — 30 σύστασις inducit Twining. — 31
 συστασιν] μετάβασιν Ueberweg. — 33 θεάτρων A^o: θεατῶν apogr.
 — 35 αὕτη ἢ coni. Vahlen. 1453^b 6 Οἰδίποδος apogr.

ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἐλλείνουν
 οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν
 μηδετέρως ἔχοντες· ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλαῖς ἐγγίνηται τὰ πάθη,
 οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἷον ἢ υἱὸς μητέρα
 20 ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον δοῦν, ταῦτα ζητητέον. τοὺς
 μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
 τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὴν
 Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος, αὐτὸν δὲ εὐρίσκειν δεῖ καὶ
 τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν,
 25 εἵπωμεν σαφέστερον. ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πράξιν,
 ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποιοῦν εἰδότας καὶ γινώσκοντας, καθά-
 περ καὶ Εὐροπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν
 Μήδειαν. ἔστιν δὲ πράξει μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ
δεινόν, εἰδ' ὕστερον ἀναγνώρισαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφο-
 30 κλέους Οιδίπους (τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ'
 αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ
 Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεύϊ). ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα
 τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνώρισαι
 ποῖν ποιῆσαι, καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ πράξει
 35 ἀνάγκη ἢ μὴ καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. τούτων δὲ τὸ μὲν
 γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ πρᾶξαι χείριστον· τὸ τε γὰρ
 1454^a μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ, διόπερ οὐδεὶς
 ποιεῖ ὁμοίως εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόῃ τὸν Κρέοντα
 ὁ Αἴμων. τὸ δὲ πρᾶξαι δεύτερον. βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα
μὲν πρᾶξαι, πρᾶξαντα δὲ ἀναγνώρισαι· τὸ τε γὰρ μιαρὸν οὐ
 πρόσεστιν καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον δὲ τὸ
 5 τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἢ Μερόπῃ μέλλει
 τὸν υἷον ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀεγνώρισεν,
 καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἢ ἀδελφῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ

16 φοβερόν οὐδ' ἐλλεινόν Ueberweg. — 19 εἰ Sylburg: ἢ
 A^o. — 20 δοῦν apogr.: δοῦν A^o. — 25 εἵπωμεν apogr.: εἵπομεν
 A^o. — 31 Ἀλκμαίων ὁ Gryphius: Ἀλκμαίωνος A^o. — 32 τὸ μελλῆσαι
 γινώσκοντα καὶ μὴ ποιῆσαι καὶ τέταρτον post ταῦτα add. Vahlen.
 — 33 τὸ Bonitz: τὸν A^o. 1454^a 7 Ἑλλῃ] Ἀντιόπη Valckenaer.

ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλον ἀνεγνώρισεν. διὰ γὰρ
τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ τραγω- 53a 18
δία εἰδέν. ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης 10
εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγκά-
ζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα
συμβέβηκε πάθῃ.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως καὶ πόλους
15 τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς. περὶ δὲ τὰ ἤδη 15 2)
τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἐν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως 304
χρηστὰ ἦ. ἔξει δὲ ἦθος μὲν, ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῇ φανερόν ὁ
λόγος ἢ ἡ πράξις προαίρεσιν τινα [ἦ], χρηστὸν δέ, ἐὰν χρη-
στήν. ἔστιν δὲ ἐν ἐκάστῳ γένει· καὶ γὰρ γυνή ἐστιν χρηστή
καὶ δοῦλος, καίτοι γε ἴσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως 20
φραῦλον ἐστιν. δεύτερον δὲ τὰ ἀρμόττοντα· ἔστιν γὰρ Ἀτα-
λάντης) ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ ἀρμόττον γυναικί
τὸ ἀνδρεῖον ἢ δεινὴν εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ
ἕτερον τοῦ χρηστοῦ τὸ ἦθος καὶ ἀρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ
εἴρηται. τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν. κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ἦ ὁ 25
τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτιθεῖς, ὅμως
ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἔστιν δὲ παράδειγμα πονηρίας
μὲν ἦθους μὴ ἀναγκαῖον [οἶον] ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ,
τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὁ τε Θρῆνος Ὀδυσσεὺς
ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίπτης ῥῆσις, . . . τοῦ δὲ ἀνω- 30
μάλου ἢ ἐν Αὐλίδι Ἰφιδένη· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα
τῇ ὑστέρᾳ. χοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡθεσιν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
πραγμάτων συστάσει αἰεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός,
ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον

9 εἴρηται] v. 1453^a 18. — 14 cap. XV post cap. XVIII col-
locandum esse Heinsius alique indicaverunt; v. praef. p. V. —
18 fort. προαίρεσιν τινα ἢ φύγην. — 22 ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος
Hermann. — 23 τὸ apogr.: . . . ται A^o οὕτως Vahlen. — 24 ἀπὸ
εἴρηται Hermann. — lacunam ante ὥσπερ statuit Spengel. — 28
ἀναγκαῖας Thurot. — οἶος Buecheler. — 30 exemplum ἀνομοῖον
intercidisse statuit Victorius. — 34 et 35 ἢ ἀναγκαῖον Hermann.

35 ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀνοργαίον ἢ
εἰκός.

φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ
1454^b δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ
μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν ἀπόπλοον· ἀλλὰ μη-
χανῇ χρῆστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ
γέγονεν ἢ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον ἢ
5 δεῖται προαγορεύσεως καὶ <θείας> ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀπο-
δίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. ἄλογον δὲ μὴδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγ-
μασιν, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδί-
ποδι τῷ Σοφοκλέους. * ἐπεὶ δὲ μυμησίς ἐστὶν ἡ τραγωδία
βελτιόνων (ἢ καθ') ἡμᾶς, δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκono-
10 γράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν
ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν· οὕτω καὶ τὸν ποιη-
τὴν μιμούμενον καὶ ὁργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τὰλλα τὰ
τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιοῦτους ὄντας ἐπιεικέις
ποιεῖν παράδειγμα σκληρότητος οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων
15 καὶ Ὀμηρος. * ταῦτα δὴ <δεῖ> διατηρεῖν καὶ πρὸς τοῦτοις
τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσας αἰσθήσεις τῇ ποιη-
τικῇ· καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ἐστὶν ἀμαρτάνειν πολλάκις, εἴρηται
δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἐκνωῶς.

~ 12a 30 ἀναγνώρισις δὲ τί μὲν ἐστὶν, εἴρηται πρότερον· εἶδη δὲ 16
20 ἀναγνωρίσεις, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη καὶ ἡ πλείστη χρῶνται
δι' ἀπορίαν, ἢ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμ-
φωνα, οἷον λόγῃην ἢν φοροῦσι Γηγεγεῖς ἢ ἀστέρας οἶους
ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπικτήτα, καὶ τούτων τὰ
μὲν ἐν τῷ σάματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια
25 καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης. ἔστιν δὲ καὶ ταύταις

1454^b 2 ἀπόπλοον apogr.: ἀπλοῦν A°. — 5 θείας add. Roemer.
— 8 ἐπεὶ . . . Ὀμηρος v. 15 ad superiorem partem capitis perti-
nent. — 9 ἢ καθ' ἡμᾶς Stahr.: ἡμᾶς A°. — 15 δὴ δεῖ Ald.: δὴ A°
δεῖ apogr. — 16 τὰ apogr.: τὰς A°. — 22 λόγῃην et ἀστέρας Hein-
sius. — 24 περιδέραια Paccius: περιδέρεα A°. — 25 οἷον apogr.:
οἱ A°. — τούτοις A°.

χρησθαι ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς
 ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συ-
 βοτῶν· εἰσι γὰρ αἱ μὲν πλῆτεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ
 τοιαῦται πᾶσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νί-
 πτροις, βελτίους. δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, 30 2.
 [διὸ ἄτεχνοι], οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι
 Ὀρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς
 λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητὴς ἄλλ' οὐχ ὁ μῦθος· διὸ ἐγγὺς τι
 τῆς εἰρημένης ἀμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν ἕνια καὶ ἐνεγκεῖν.
 καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή. / ἢ τρίτη 35 3.
διὰ μνήμης τῷ αἰσθῆσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις 1455^a
 τοῖς Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν· καὶ ἡ
 ἐν Ἀλκίνοῦ ἀπολόγῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ κηθαριστοῦ καὶ μνη-
 σθεὶς ἐδάκρυσεν, ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλ- 4.
λογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίως τις ἐλήλυθεν, ὁμοίως 5
 δὲ οὐδεὶς ἄλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης, οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. καὶ ἡ Πολυ-
 εἶδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰφιγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέ-
 στην συλλογίσασθαι, ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμ-
 βαίνει θύεσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς
 εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινεΐδαις· 10
 ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν
 τούτῳ εἴμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς, καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα.
 ἔστιν δὲ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρον, οἷον 5.
 ἐν τῷ Ὀδυσσεὶ τῷ ψευδαγγέλῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἔφη
 γινώσκειν ὃ οὐχ ἑωράκει, τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνω- 15
 ριούντος διὰ τούτου, ποιῆσαι παραλογισμόν. πασῶν δὲ βελ-
 τίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων/τῆς ἐκπλήξεως

29 χείρους post πᾶσαι add. Spengel. — 31 ἀνεγνωρίσθη Spengel.
 — 33 διὸ ἐγγὺς τι Vahlen: διότι ἐγγὺς A°. — 35 ἢ τρίτη Spengel: ἢτοι
 τῇ A°. 1455^a 3 ἀπολόγῳ apogr.: ἀπὸ λόγων A°. — 5 Χοηφόροις
 Victorius: Χλοηφόροις A°. — 6 Πολυεἶδους A°. — 10 τοῖς Φινεΐδαις
 Reiz: τοῖς Φινίδαις A°. — 11 fort. ἰδόντες et αὐτοῖς. — 13 θεάτρον]
 θατέρον Hermann. — 14 ὁ μὲν apogr.: τὸ μὲν A°. — 15 δὴ
 Tyrwhitt: δι' A°. — 17 ἐκπλήξεως apogr.: πλήξεως A°.

γιννομένης δὲ εἰκότως, οἷον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδί-
ποδι καὶ τῇ Ἰριγενείᾳ· εἰκός γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμ-
ματα. αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων σημείων
καὶ δεραίων. δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

* δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει [συν-] 17
απεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὁμμάτων τιθέμενον — οὕτω γὰρ
ἂν ἐναργέστατα [ὁ] ὁρῶν ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιννόμενος τοῖς
25 πραττομένοις εὐρίσκοι τὸ πρέπον καὶ ἥμιστα ἂν λανθάνοι
[το] τὰ ὑπεναντία· σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπειμῆτο Καρκίνω·
ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῆει, ὃ μὴ ὁρῶντ' ἂν τὸν θεα-
τὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσεν δυσχερανάντων
τοῦτο τῶν θεατῶν — ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς σχήμασιν συν-
30 απεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ
ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν· καὶ χεῖμαίνει ὁ χεῖμαζόμενος καὶ χαλε-
παίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. // διὸ εὐφρουνς ἡ ποιητικὴ
ἔστιν ἢ μανικοῦ // τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐκστα-
τικοὶ εἰσιν.*

1455^b

τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν
ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἰδ' οὕτως ἐπεισοδιῶν καὶ
παρτείνειν. [λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου οἷον
τῆς Ἰριγενείας· τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδή-
5 λως τοῖς θύσασιν, ἰδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ἣ
νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερω-
σύνην· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἔλθειν τῆς
ἱερείας — τὸ δὲ ὅτι ἀνείλεν ὁ θεὸς [διὰ τίνα αἰτίαν] ἔξω τοῦ

18 ὁ del. Vahlen. — 21 περιδεραίων apogr. — 22 δεῖ... εἰσιν
(v. 34) ordinem disputationis interrumpunt. — 24 ὁ om. Ald. —
26 το del. Vahlen. — 27 ἀνῆει apogr.: ἂν εἴη A°. — ὁρῶντ' ἂν
Vahlen: ὁρῶντα A° ὁρῶντα τὸν ποιητὴν Dacier. — 30 αὐτῆς τῆς
Tyrwhitt. — 33 ἐκστατικοὶ cod. Victorii: ἐξεταστικοὶ A°. 1455^b
1 τοὺς τε λόγους καὶ τοὺς παρτελιμμένους suspic. Vahlen;
v. adn. ad 1455^a 22. — 2 ἐπεισοδιῶν apogr.: ἐπεισοδίου A°. —
— 3 παρτείνειν Victorius: περιτείνειν A°. — 8 τὸ δὲ διὰ τίνα αἰ-
τίαν ἔξω τοῦ καθόλου, ὅτι ἀνείλεν ὁ θεὸς ἔλθειν ἐκεῖ Ueberweg.

καθόλου] ἐλθεῖν ἐκεῖ καὶ ἔφ' ὅ τι δὲ ἔξω τοῦ μύθου — ἐλθὼν
 δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλον ἀνεγνώρισεν — εἴθ' ὥς Εὐροι 10
πίδης εἴθ' ὥς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπαῖν, ὅτι
 οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι —
 καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα δὲ ἥδη ὑποθέντα τὰ
ὀνόματα ἐπεισοδιῶν, ὅπως δὲ ἔσται οἰκεία τὰ ἐπεισόδια, οἶον
 ἐν τῷ Ὁρέσῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ σωτηρία διὰ 15
τῆς καθάρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασιν τὰ ἐπεισόδια σύν-
 τομα, ἡ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. τῆς γὰρ Ὀδυσσεύς
μικρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ
 παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος, ἔτι
 δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστή- 20
 ρων ἀναλλασκεσθαι καὶ τὸν νῆον ἐπιβουλεύεσθαι, αὐτὸς [δὲ]
 ἀφικνεῖται χεῖμασθεις, καὶ ἀναγνώρισας τινὰς [αὐτὸς] ἐπιθέ-
 μενος αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. τὸ μὲν
 οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

- 18 ἔστι δὲ πάσης τραγωδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις, τὰ 25
 μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἡ λύσις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς
 μέχρι τούτου τοῦ μέρους, ὃ ἔσχατόν ἐστιν ἐξ οὗ μεταβαίνειν
εἰς εὐτυχίαν (ἐκ δυστυχίας συμβαίνει) ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
τυχίαν, λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι 30
τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεί τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τὰ τε
 προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν
 δη... ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.
 τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα, (ποσαῦτα γὰρ καὶ τὰ
μέρη ἐλέχθη) ἡ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶν περιπέτεια 35

9 fort. ἔξω τοῦ καθόλου τοῦ μύθου. — 16 δράμασι apogr. ἄρα-
 σιν A°. — 19 Ποσειδῶνος] θεοῦ conl. Vahlen. — ἔτι apogr.: ἐπεὶ
 A°. — 21 δὲ om. Ald. — αὐτὸς ἐπιθ.] αὐτοῖς ἐπιθ. Ald. — 26
 πολλάκις post ἔξωθεν transposuit Ueberweg. — 29 ἐκ δυστυχίας
 ... δυστυχίαν suppl. Vahlen. — 33 ἀπαγωγή, λύσις δ' ἡ exci-
 disse putavit Vahlen, fort. ἡ αὐτῶν δῆλωσις λύσις ἀπό. — 34
 τὰ μέρη] τὰ μέρη τοῦ μύθου Ueberweg. — 35 ἐλέχθη, v. 1452^b 9.

1456^a καὶ ἀναγνώρισις, ἣ δὲ παθητική, οἷον οἱ τε Αἴαντες καὶ οἱ
 Ἰξίοιες, ἣ δὲ ἡθική, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεΐς· τὸ δὲ
 τέταρτον τετρατῶδες οἷον αἱ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεΐς καὶ
 ὅσα ἐν ἄδου. μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρασθαι εἶναι,
 5 εἰ δὲ μὴ, τὰ μέγιστα καὶ πλείστα, ἄλλως τε καὶ ὥς νῦν συκο-
 φαντοῦσιν τοὺς ποιητάς· γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος
ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστον τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιούσι τὸν ἕνα
ὑπερβάλλειν. * δίκαιον δὲ καὶ τραγωδίας ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μῦθῳ, τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ
 10 καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὐ/λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ
 ἄμφω αἰε κροτεῖσθαι. * χορὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις με-
μνησθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγωδίας. ἐπο-
ποιικὸν δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιά-
δος ὅλον ποιοῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει
 15 τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην
 ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥπερ Εὐριπίδης, ἥ Νιόβην
 καὶ μὴ ὥπερ Αἰσχύλος, ἥ ἐπιπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται·
 ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνω· [ἐν δὲ ταῖς περι-
 20 τεταῖς καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς πράγμασι στοχάζεται ὧν βούλονται
 θανυμαστῶς· ἔστιν δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ ποιηρίας
 <δὲ> ἐξαπατηθῇ, ὥπερ Σίλurfος, καὶ ὁ ἀνδρείος μὲν ἀδίκος
 δὲ ἡττηθῇ· τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον· ἔστιν δὲ
 τοῦτο <καὶ> εἰκός ὥπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκός γὰρ γίνεσθαι
 25 πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός.]

1456^a 3 τετρατῶδες Schrader: ὅης Α° τὸ δὲ τέταρτον ἡ ἀπλῇ,
 οἷον ... παρέχβασις δὲ ἡ τετρατῶδης Ueberweg. — 5 τε apogr.:
 γε Α°. — 7 ἕκαστον apogr.: ἕκαστον Α°. — 8 δίκαιον ... κρο-
 τεῖσθαι v. 10 pertinent ad 1456^b 25—33. — 9 τούτῳ Bursian. —
 11 κρατεῖσθαι Vahlen. — 13 λέγω τὸ apogr. — 17 ἥ add. Vahlen.
 — 20 στοχάζεται Heinsius; recte, nisi ἐστοχάζετο mavis, στο-
 χάζονται Α°. — 22 δὲ add. apogr. — 23 τραγικὸν ... φιλάν-
 θρωπον in codd. ante ἔστιν δὲ τοῦτο v. 21 collocata huc re-
 vocavit Susemihl. — 24 καὶ add. Susemihl.

καὶ τὸν χορὸν δὲ ἓνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ
μόριον εἶναι τοῦ ὅλου καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐρι-
 πίδῃ ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ ἀδόμυνα
 <οὐδὲν> μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὸ
ἐμβόλιμα ἄδουσιν πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιοῦτου. ³⁰
 καὶ τοὶ τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν ἢ εἰ φῇσιν ἐξ ἄλλου εἰς
 ἄλλο ἀρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον;

19 περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ τῆς δianoias
 λέξεως καὶ δianoias εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν δianoian
 ἐν τοῖς περὶ δητορικῆς κείσθω· τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκεῖ- ³⁵
 νης τῆς μεθόδου. ἔστι δὲ κατὰ τὴν δianoian ταῦτα, ὅσα ὑπὸ
 τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τό τε ἀπο-
 δεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθῃ παρασκευάζειν, οἷον
ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα καὶ ἔτι μέγεθος καὶ
μικρότητα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν ιδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἔλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα
ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν· πλην τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ
 μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ ⁵
 τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίνεσθαι.
 τί γὰρ ἂν εἴῃ τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡδέα <ἢ δεινὰ
 αὐτὰ> καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος θεωρίας τὰ
σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστὶν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ ¹⁰
 τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῆν, οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί
εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλή καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις
 καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ
 ἄγνοίαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται ὅτι καὶ
 ἄξιον σπουδῆς. τί γὰρ ἂν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἅ Πρω- ¹⁵

28 ἀδόμυνα Madius: διδόμυνα A°. — 29 οὐδὲν add. Vahlen,
 οὐ Madius. — 33 ἥδη apogr.: ἥδ' A°. — 34 λέξις καὶ διαν.
 Hermann: λέξις ἢ διαν. A° διαν. καὶ λεξ. Spengel. 1456^b 2
 μικρότητα apogr.: μικρότητας A°. — ἐν induxit Ueberweg. — 7
 ἡδέα] ἥδη ἃ δεῖ Tyrwhitt, ἥδη δι' αὐτά Susemihl.

ταγόρας ἐπιτιμᾷ, ὅτι εὐχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν «μῆνιν ἄειδε θεά», τὸ γὰρ κελευῖν φησὶν ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιταξίς ἐστιν. διὸ παρεῖσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὄν θεώρημα.

- 20 τῆς δὲ λέξεως ἀπάσης τὰδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον συλ-
λαβὴ σύνδεσμος ὄνομα ῥῆμα * ἄρθρον * πτωσίς λόγος. στοι-
 1. χεῖον μὲν οὖν ἐστὶν φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δὲ ἀλλ' ἐξ
ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή — καὶ γὰρ τῶν θηρίων
 εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον — ταύ-
 25 τῆς δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον.
 ἔστιν δὲ φωνῆεν μὲν <τὸ> ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνήν
 ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνήν ἀκου-
 στήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς
 καθ' αὐτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων
 30 τινὰ φωνήν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα
 δὲ διαφέρει σχήμασιν τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύ-
τητι καὶ ψιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ δξύτητι
καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕναστον ἐν τοῖς
 2. μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. συλλαβὴ δὲ ἐστὶν φωνὴ ἄσημος
 35 συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνῆν ἔχοντος <ἢ πλειόνων ἀφώ-
 νων καὶ φωνῆν ἔχοντος> καὶ γὰρ τὸ ΓΑ ἄνευ τοῦ Ρ συλ-
 λαβὴ καὶ μετὰ τοῦ Ρ, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ τούτων θεω-
 3. ρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστίν. σύνδεσμος δὲ ἐστίν
 1457^a φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνήν μίαν σημαν-
τικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, πεφυκνυῖα συντιθεσθαι [καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου], ἢν μὴ ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ
 λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μὲν ἡ τοι δεῖ ἢ φωνὴ ἄση-
 5 μος ἢ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν, μιᾶς σημαντικῶν δὲ ποιεῖν

21 ἄρθρον ante ὄνομα posuit Spengel, vide infra 1457^a 6, ubi definitione ἄρθρου ordo verborum turbatur. — 36 τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλ... Α οἷον Α°. 1457^a 2 πεφυκνυῖα Winstanley: πεφυκνυῖαν Α°. — 3 ἢν μὴ ἀρμόττει apogr. — 4 καθ' αὐτήν Tyrwhitt. — ἦτοι vulgo. — 5 σημαντικῶν Robertelli: σημαντικόν Α°.

πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν, ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ
 ἄσημος ἢ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ
 ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα. [ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει
 οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πε-
 φυκνύα τιθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.] 10 ~ *Alat*
ὄνομα δὲ ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ ἄνευ χρόνου ἧς μέρος
οὐδὲν ἐστὶ καθ' αὐτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώ-
 μεθα ὥς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαίνει, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ
 δῶρον οὐ σημαίνει. ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ
χρόνου ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν 15
ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκόν οὐ σημαίνει τὸ ποτέ,
 τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβάδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα
 χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. πῶσις δ' ἐστὶν ὀνόματος
ἢ ῥήματος ἢ μὲν τὸ κατὰ <τὸ> τούτου ἢ τούτῳ σημαίνει
καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἄνθρωποι 20
ἢ ἄνθρωπος, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν
ἐπίταξιν· τὸ γὰρ <ἄρ> ἐβάδιζεν ἢ βάδιζε πῶσις ῥήματος
 κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστίν. λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαν-
τικὴ ἧς ἕναι μέρος καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος
 ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ 25
 ῥημάτων εἶναι λόγον, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός, μέρος
 μέντοι αἰεὶ τι σημαίνει ἕξει. [οἷον ἐν τῷ 'βαδίζει Κλέων' ὁ
 Κλέων.] εἰς δὲ ἐστὶ λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαίνων, ἢ
 ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμων, οἷον ἡ 'Ἰλιάς μὲν συνδέσμων εἰς, ὁ
 δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἐν σημαίνει. 30

21 ὀνόματος δὲ εἴδη] τὸ μὲν ἄπλοῦν (ἀπλοῦν δὲ λέγω ὃ
 μὴ ἐκ σημαίνοντων σύγκειται, οἷον γῆ) τὸ δὲ διπλοῦν· τούτου

8 ἀμφὶ Hartung: φ μ τ Α° φημί Ald. — ἢ . . . μέσου (v. 10)
 del. Hermann. — 17 βαδίζει Gryphius: βαδίζειν Α°. — 19 τὸ
 add. apogr. — 22 ἄρ' add. Vahlen. — βάδιζε apogr.: ἐβάδιζεν
 Α°. — 26 οἷον ὁ . . . ὀρισμός in codd. post σύγκειται (v. 25) scripta
 huc revocavit Spengel. — 27 βαδίζει apogr.: βαδίζειν Α°, οἷον
 'ἐν τῷ βαδίζειν', 'Κλέων ὁ Κλέωνος' Susemihl. — 29 συνδέσμων
 apogr: συνδέσμων Α°. — 30 τῷ apogr.: τὸ Α°.

δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος [καὶ ἀσήμου], πλὴν οὐκ ἐν τῷ
 ὀνόματι σημαίνοντος, καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαίνοντων
 35 σύγκειται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ
 1457^b καϊκόξανθος. ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα
 ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ
 ὑφηρεημένον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὃ χρῶν-
 2) ται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ὃ ἕτεροι, ὥστε φανερόν ὅτι καὶ
 5 γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατόν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς
 δέ· τὸ γὰρ σύννον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα.
 3) μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ
 εἶδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον, λέγω δὲ ἀπὸ γένους
 10 μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον «νηὺς δὲ μοι ἦδ' ἔστηκεν» τὸ γὰρ ὀρ-
 μεῖν ἐστὶν ἐστάναι τι. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ γένος, (οἷον) «ἦ
δὴ μυρὶ 'Οδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν» τὸ γὰρ μυρίον πολὺ <τ>
 ἐστίν, ὃ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ
 εἶδος, οἷον «χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας» καὶ «ταμῶν ἀτειρεῖ
 15 χαλκῷ» ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν
 ἀρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστίν. τὸ δὲ ἀνάλογον
 λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρ-
 20 σιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστίν. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει
φιάλην πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπίς πρὸς Ἀρη· ἐρεῖ τοίνυν τὴν
φιάλην ἀσπίδα Διόνυσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἀρεως. ἢ
 ὁ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν
 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίου ἢ,

34 ὀνόματι Vahlen: ὀνόματος A°. — 36 μεγαλιωτῶν ἐρμ. A°
 μεγαλειότερων οἷον Hermann. 1457^b 2 κόσμος infra non de-
 finitur. — 3 ἀφηρεημένον Spengel, ut infra v. 1458^a 1. — 8 τὸ om.
 apogr. — 12 τί add. Twining. — 24 ἡμέρας . . . δυσμάς apogr.:
 ἡμέρας ἢ ὥσπ. Ἑμπ. καὶ τ. γ. ε. β. ἢ δυσμάς A°.

ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσαὶς βίου. ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα 25
 κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον ὁμοίως λεχθήσεται·
 οἷον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφίεναι σπείρειν, τὸ δὲ τὴν φλόγα
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν
 ἡλίον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπὸν, διὸ εἰρηται «σπει-
 ρων θεοκρίσταν φλόγα.» ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μετα- 30
 φορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον
 ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην
 μὴ Ἀρεως ἀλλ' ἄοινον. *** πεποιημένον δ' ἔστιν ὃ ὅλως μὴ 35
 καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὃ ποιητής, δοκεῖ γὰρ
 ἐνια εἶναι τοιαῦτα, οἷον τὰ κέρατα ἐρνύας καὶ τὸν ξεῖα ἀρη- 35
 τῆρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ἔστιν ἡ ἀφρημένον τὸ μὲν ἐὰν φω- 1458^a
 νῆντι μακροτέρῳ κεχρημένον ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμ-
 βεβλημένη, τὸ δὲ ἂν ἀφρημένον τι ἢ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον
 μὲν οἷον τὸ πόλεως πόλῃος καὶ τὸ Πηλέος <Πηλῆος καὶ τὸ
 Πηλείδου> Πηληιάδεω, ἀφρημένον δὲ οἷον τὸ καὶ καὶ τὸ 5
 δῶ καὶ «μία γίνεται ἀμφοτέρων ὅψ.» ἐξηλλαγμένον δ' ἔστιν
 ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπη τὸ δὲ ποιῇ, οἷον
 τὸ «δεξιτέρῳ κατὰ μαζόν» ἀντὶ τοῦ δεξιόν. Αὐτῶν δὲ τῶν
ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα τὰ δὲ θήλεα τὰ δὲ μεταξὺ, ἄρρενα
μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ <καὶ Σ> καὶ ὅσα ἐκ τούτου 10
σύνκειται, ταῦτα δ' ἔστιν δύο, Ψ καὶ Ξ, θήλεα δὲ ὅσα ἐκ
τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ
τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α· ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα
τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα. τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ <τῷ Σ> ταυτά
ἔστιν. εἰς δὲ ἄφρων οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φω- 15
νῆν βραχύ. εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνον, μέλι κόμμι πέπερι. εἰς
δὲ τὸ Υ πέντε. τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ.]

29 πρὸς τὸν ἀφίεντα τὸν καρπὸν Castelvetro. — 33 ἀλλ' ἄοινον Victorius: ἀλλὰ οἶνον A°. 1458^a 4 Πηλῆος καὶ τὸ Πηλείδου add. M. Schmidt. — 6 ὅψ Victorius: ὄψ A°. — 10 ὅσα ἔστι τελευτᾷ Ueberweg. — καὶ Σ add. apogr. — 13 πλήθει apogr.: πλήθι A°. — 14 τῷ Σ add. Tyrwhitt. — 17 post πέντε add. apogr.: τὸ πῶν τὸ νᾶπν τὸ γόνν τὸ δόρν τὸ ἄστυ.

λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῇ καὶ μὴ ταπεινῇ εἶναι. σαφε-22
στίατῃ μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ τα-
20 πεινῇ. παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφάντος ποιήσις καὶ ἡ Σθενέλου. *f. 2, v. 12*
σεινῇ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κεχη- *Phil. 2, 10*
μένη. ξενικὸν δὲ λέγω γλωτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν
καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις ἅμα ἅπαντα τοιαῦτα
ποιήσῃ, ἡ αἰνιγμα εἶσται ἡ βαρβαρισμός· ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, *εἰτα*
25 αἰνιγμα, ἂν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός — αἰνιγματός τε γὰρ ἰδέα
αὕτη ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι· κατὰ
μὲν οὖν τὴν τῶν <κυρίων> ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε
τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἷον «ἄνδρ'
εἶδον πρὸς χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,» καὶ τὰ τοιαῦτα. *εἰτα*
30 ἐκ τῶν γλωττῶν βαρβαρισμός — δεῖ ἄρα κεκαῶσθαι πῶς τοῦ- *~ Rhd.*
τοις· τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μηδὲ ταπεινόν, οἷον *~ 12, 1403*
ἡ γλωττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρη-
μένα εἶδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν οὐκ ἐλάχιστον δὲ
1458^b μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφές τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτι-
κὸν αἱ ἐπέκτασεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομά-
των· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ
εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοι-
5 ναίνειν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφές ἐσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγου-
σιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ δια-
κωμωδοῦντες τὸν ποιητὴν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς
ῥαδίον ποιεῖν, εἴ τις δῶσει ἐκτείνειν, ἐφ' ὅποσον βούλεται,
ἱαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. «Ἐπιχάρην εἶδόν Μαρα-
10 θῶνάδε βράδίζοντα,» καὶ «οὐκ ἂν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου
ἐλλέβρονον.» τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τούτῳ
τῷ τρόπῳ γελοῖον· τὸ δὲ μέτρον κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τῶν

23 ἅμα ἅπαντα apogr.: ἂν ἅπαντα A°. — 24 ποιήσῃ apogr.:
ποιῆσαι A°. — 25 τε del. Ald. — 27 κυρίων add. Tyrwhitt. —
30 κεκαῶσθαι Madius: κεκρίσθαι A°. 1458^b 1 συμβάλλονται
apogr.: συμβάλλεται A°. — 9 Ἐπιχάρην Tyrwhitt: ἦτοι χάριν A°. —
10 ἂν γενεσάμενος Tyrwhitt. — 11 ἀπρεπῶς Twining: πῶς
A° πάντως Hermann.

μερῶν, καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις
 εἵδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπιτηδὲς ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ
 ἂν ἀπεργάσαιο· τὸ δὲ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν 15
 θεωρεῖσθαι ἐντιθεμένων τῶν <κυρίων> ὀνομάτων εἰς τὸ μέ-
 τρογ. { καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεῖς ἂν τις τὰ κύρια ὀνόματα
 κατίδοι ὅτι ἀληθῇ λέγομεν· οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος Ἰα-
 βεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μετα- 20
 θέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλώττιαν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν
 τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε
 φαγέδαινα <δ'> ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός,
 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. καὶ
 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ † ἀειδής, 25
 εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθεῖς
 νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής.
 καὶ

δίφρον [τ'] ἀεικέλιον καταθεῖς ὀλίγην τε τράπεζαν.

δίφρον μοχθηρὸν καταθεῖς μικράν τε τράπεζαν.

καὶ τὸ «ἡῖόνες βοόωσιν» ἡῖόνες κρᾶζουσιν. ἔτι δὲ Ἀριφρά- 30
 δης τοὺς τραγηδοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ἂ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ
 διαλέκτῳ τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ δωμαίων ἀπο ἀλλὰ μὴ
 ἀπὸ δωμαίων καὶ τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, 1459^a
 καὶ τὸ σέθεν καὶ τὸ ἐγὼ δέ νιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ
 γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν
 τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἡγνόμεν. ἔστιν
 δὲ μέγα μὲν τὸ ἐκάστω τῶν εἰρημένων ἀπρεπόντως | χρῆσθαι, 5
 καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μετα-
 φορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλον ἔστι λα-

15 ἀρμόττον apogr.: ἀρμόττοντος A°. — ἐπῶν] ἐπεκτάσεων
 Tyrwhitt. — 16 κυρίων add. Vahlen. — 20 Αἰσχύλου Εὐριπίδου Essen.
 — μεταθέντος Ald.: μετατιθέντος A°. — 25 ἀειδής] ἀεικής an
 ἄκινος scribendum sit ambigo. — 32 εἴποι apogr.: εἴπη A°.

1459^a 1 καὶ τὸ Ἀχ. . . Ἀχιλλέως post δὲ νιν exarata in A°
 suo loco reddidit Spengel. — 5 τὸ apogr.: τῷ A°.

ἔσεσθαι, ἢ τῷ μεγέθει μετριάξον καταπεπλεγμένον τῇ ποιικιλίᾳ)
 νῦν δ' ἐν μέρος ἀπολαβὼν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] πολ- 35
 λοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς δια-
 λαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ 1459^b
 περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πράξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια
 ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος
 καὶ Ὀδυσσεύας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρως ἢ δύο μόναι, 1. 2. 3. 6
 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλὰ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον οὐκ ὄντως, 5. 6. 2. 6
 οἷον Ὀπλων κρήσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος,
 πτωχεῖα, Λάκαιναί, Ἰλίου πέρις καὶ ἀπόπλους [καὶ Σίνων
 24 καὶ Τρωάδες.] // ἔτι δὲ τὰ εἶδη ταῦτα δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν
 τῇ τραγωδίᾳ — ἢ γὰρ ἀπλήν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἡθικὴν ἢ
 παθητικὴν — καὶ τὰ μέρη ἕξω μελοποιίας καὶ ὅπως ταῦτα. 10
 καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων (καὶ ἡθῶν) καὶ
 παθημάτων, ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς. οἷς
 ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς. καὶ γὰρ
 καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἢ μὲν Ἰλιάς ἀπλοῦν
 καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσεια πεπλεγμένον — ἀναγνωρίσεις 15
 γὰρ δι' ὅλον — καὶ ἡθικὴ. πρὸς δὲ τοῦτοις λέξει καὶ δια-
 νοίᾳ πάντα ὑπερβέβληκεν.

διαφέρει δὲ κατὰ τὴν συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐπο-
 ποιία καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρη-
 μένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. 20
 εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις
 εἴεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν
 τιθεμένων παρήκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέ-
 γεθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ
 μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι ἀλλὰ τὸ 25

35 αὐτῶν] αὐτοῦ Heinsius. — 36 οἷς apogr.: δις A°. 1459^b 2
 Κύπρια Tyrwhitt: κυπρινὰ A°. — 5 πλέον et καὶ Σίνων
 καὶ Τρωάδες ab interpolatore addita esse censuit Hermann. —
 10 παθητικὴν δεῖ εἶναι Ald. — 11 καὶ ἡθῶν add. Susemihl. —
 13 ἱκανῶς apogr.: ἱκανός A°. — 15 ἀναγνωρίσεις A°. — 16 δὲ
 apogr.: γὰρ A°. — 19 εἰρημένος, v. 1451^a 9.

ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ
ἐποποιίᾳ διὰ τὸ διηγησιν εἶναι ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν πε-
ραίνόμενα, ὅφ' ὧν, οἰκείων ὄντων, αὖξεται ὁ τοῦ ποιήματος
 ὄγκος. ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ
 30 μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις.
 τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπλήττειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας.
 τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικόν ἀπὸ τῆς πείρας ἤρμωκεν. εἰ
 γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο, ἢ
 ἐν πολλοῖς, ἀπρεπὲς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικόν στασιμώ-
 1460^a τατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν (διὸ καὶ γλώττας
 καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγημα-
 τικὴ μίμησις τῶν ἄλλων) τὸ δὲ λαμβεῖον καὶ τετράμετρον
κινητικὰ καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν τὸ δὲ πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτο-
 πώτερον, εἰ μιννύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαιρήμων* διὸ οὐδεὶς
 μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἥρωϊ, ἀλλ' ὥσ-
 περ εἴπομεν αὐτῇ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμοττον αὐτῇ [δι]
 5 αἰρεῖσθαι.

Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινέσθαι καὶ δὴ καὶ
 ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. αὐτὸν
 γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἔστι κατὰ ταῦτα
 μμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλον ἀγωνίζονται,
 10 μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὁ δὲ ὀλίγα φορομασάμενος
 εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἦθος] καὶ οὐδέν
 ἀήθη ἀλλ' ἔχοντα ἦθη. * δεῖ μὲν οὖν καὶ ἐν τοῖς ἐπεισο-
δοῖς ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θανμαστόν, μᾶλλον δ'
 15 ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα
 τὸ θανμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πρᾶττοντα, ἐπεὶ τὰ

30 fort. τὸ ἐπεισοδιοῦν. — 37 μίμησις apogr.: κίνησις A^o.
 1460^a 1 κινητικὰ καὶ Vahlen: κινητικαὶ A^o. — 5 αἰρεῖσθαι Bo-
 nitz: διαιρεῖσθαι A^o. — 11 ἦθος del. Reiz. — 12 ἦθη] fort. ἦθος.
 — δεῖ ... χαριζόμενον (v. 18) post Νίπτρων (v. 27) collocari
 debebant. — 14 ἄλογον Victorius: ἀνάλογον A^o. — 15 ἐπεὶ τὰ
 apogr.: ἐπεὶ τὰ A^o.

περὶ τὴν Ἑκτορος δλώξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανεῖν,
οἱ μὲν ἐστώτες καὶ οὐ διακόντες, ὁ δὲ ἀνανεύων, ἐν δὲ τοῖς
ἔπαισιν λανθάνει. τὸ δὲ θανμαστόν ἡδὺ σημεῖον δέ, πάντες
γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὥς χαρίζομενοι. * δεδίδαχεν
δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῇ λέγειν ὥς δεῖ. 20
ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός. οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν
τουδὶ ὄντος τοδὶ ἢ ἢ γινόμενον γίνηται, εἰ τὸ ὕστερον ἔστιν,
καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἐστὶ ψεῦδος. διὸ
δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο [δ'], ὃ τοῦτον ὄντος ἀναγνῆ
εἶναι ἢ γενέσθαι [ἦ], προσθεῖναι· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι 25
ἀληθὲς ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὥς
ὄν. παράδειγμα δὲ τοῦτον ἐκ τῶν Νίπτρων, // προαιρεῖσθαι
τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα τοὺς τε 30
λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν
μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος (ὥσπερ 30
Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαίος ἀπέθανεν), ἀλλὰ μὴ
ἐν τῷ δράματι (ὥσπερ ἐν Ἑλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέ-
λοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν
ἦκων). ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἔξ
ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους· ἂν δὲ θῇ, καὶ 35
φαίνεται εὐλογωτέως ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ
ἐν Ὀδυσσεῖα ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἐκθεσιν ὥς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ
δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φάυλος ποιητὴς ποιήσειε, νῦν δὲ 1460^b
τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον.
τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μήτε
ἡθικοῖς μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἢ λαν λαμ-
πρὰ λέξις τὰ τε ἥδη καὶ τὰς διανοίας. 5

25-26 περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ

22 ἢ ἡ apogr.: ἦν A°. — 23 fort. γενέσθαι. — 24 δεῖ Bonitz:
δῇ A°. — ἄλλο, δ] ἄλλον δὲ A°, ἄλλο δὲ Bonitz, ἄλλο δ' δ ... ἢ
Vahlen. — 27 τοῦτον Robortelli: τοῦτο A°. — 36 φαίνεσθαι A°. —
ἀποδέχεσθαι apogr. 1460^b 1 ποιήσεις Heinsius: ποιήσει
A°. — 5 τε apogr.: δὲ A°.

ποίων [ἄν] εἰδῶν ἐστίν, ὥδ' ἂν θεωροῦσιν γένοιτ' ἂν φα-
νερόν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ μιμητῆς ὁ ποιητῆς ὥσπερανεὶ ζωγράφος
 ἢ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμείσθαι τριῶν ὄντων τὸν
 10 ἀριθμὸν ἐν τι αἰε, ἢ γὰρ οἶα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἶα φασιν καὶ
 11 δοκεῖ, <ἦ> οἶα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ <κυ-
 12 ρίοις ὀνόμασιν ἦ> καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς· καὶ πολλὰ
 13 πάθη τῆς λέξεως ἐστί, δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς
 14 δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς
 15 ποιητικῆς οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. // αὐτῆς δὲ τῆς
ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία, ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ
συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προειλετο μιμήσασθαι <ἀδύνατα δι>
ἀδυναμίαν αὐτῆς, <αὐτῆς> ἡ ἁμαρτία· εἰ δὲ <διὰ> τὸ προει-
 20 λέσθαι μὴ ὀρθῶς ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληότα
ἢ τὸ καθ' ἐκάστην τέχνην ἁμαρτήματα οἷον τὸ κατ' ἱατρικὴν ἢ
ἄλλην τέχνην ὁποιοῦν [ἦ] ἀδύνατα πεπολῆται, οὐ καθ' ἑαυ-
τήν. // ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων
ἐπισκοποῦντα λύειν. //

16 [πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην] ἀδύνατα πε-
 25 πολῆται· ἡμάρτηται, ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους
τοῦ αὐτῆς· τὸ γὰρ τέλος τηρεῖται, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον
ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. παραδείγμα ἢ τοῦ Ἑκτορος
δίωξις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον <ἢ μὴ> ἦττον ἐνεδέχτο
 30 ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμάρτηται οὐκ
ὀρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι. // ἐτι
ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμαρτήματα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ'
ἄλλο συμβεβηκός; ἔλαττον γάρ, εἰ μὴ ἦδει ὅτι ἔλαφος θήλειαι
κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμμιμήτως ἔγραψεν. // πρὸς δὲ τούτοις

7 ποίων εἰδῶν apogr. — 9 τὸν ἀριθμὸν apogr.: τῶν ἀριθμῶν
 A°. — 11 ἢ add. apogr. — κυρίοις ὀνόμασιν ἢ add. Vahlen. — 17
 κατ' ἀδυναμίαν, αὐτῆς Heinsius. — 18 εἰ apogr.: ἢ A°. — 19
 ἄμ' ἄμφω Vahlen. — 21 ὁποιοῦν post πεπολῆται exaratum
 in A°, ἢ ἀδύνατα πεπολῆται induxit Düntzer. — 24 εἰ ἀδύνατα
 Vahlen. — 26 τηρεῖται M. Schmidt: εἰρηται A°. — 28 ἢ μὴ add.
 Ueberweg. — 29 ἡμάρτηται Ald.: ἡμαρτῆσθαι A°.

- ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως <ὥς> δεῖ — οἶον 35
καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἶους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην
4. δὲ οἶοι εἶσιν — ταύτῃ λυτέον. / εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω
φασὶν· οἶον τὰ περὶ θεῶν, ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω
λέγειν οὐτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ † Ξενοφάνη, ἀλλ' 1461a
5. οὐν φασι. / τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν,
οἶον τὰ περὶ τῶν ὅπλων, «ἐγχεα δὲ σφιν Ὅρθ' ἐπὶ σαυρω-
τήρος»· οὕτω γὰρ τότε ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
6. περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἰρηταί τινι ἢ πέπρακται, 5
οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον
βλέποντα, εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράτ-
τοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅταν ἢ οὐ ἔνεκεν, οἶον ἢ
μέλινος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, <ἢ> μέλινος κακοῦ, ἵνα ἀπο-
7. γένηται. / τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἶον 10
γλώττῃ «οὐράς» μὲν πρῶτον· ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμόνους
λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας· καὶ τὸν Δόλωνα «ὅς εἰ ἢ τοι εἶδος
μὲν ἔην κακός» οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
αἰσχρόν, τὸ γὰρ εὐεῖδες οἱ Κρήτες εὐπρόσωπον καλοῦσι· καὶ
τὸ «ζωρότερον δὲ κέραιε» οὐ τὸ ἄκρατον ὥς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ 15
τὸ θάπτον. / τὰ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἰρηται, οἶον «πάντες
μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι <ἵπποκορυσται> Εὐδον παννύ-
8. χιοι»· ἄρα δὲ φησιν «ἢ τοι ὅτ' ἐς πέδον τὸ Τρωικὸν ἀθρη-
σειεν, Αὐλῶν συρλγγων θ' ὁμαδόν»· τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ
πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἰρηται, τὸ γὰρ πάν πολὺ τι· καὶ 20
τὸ «οἷη δ' ἄμμορος» κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γυναιμώτατον
9. μόνον. / κατὰ δὲ προσῳδῶν, ὥσπερ Ἰππίας ἔλυνε δὲ Θάσιος
τὸ «δίδομεν (διδόμεν) δέ οἱ» καὶ «τὸ μὲν οὐ (οὐ) κατα- 7. Ref. 7h.
4, 166 51-8

34 ὥς add. Vahlen. — 37 οὕτω apogr.: οὔτε A°. 1461^a

1 Ξενοφάνη A°: Ξενοφάνης apogr. ὡς παρὰ Ξενοφάνει Ritter, fort. οἱ περὶ Ξενοφάνη. — 2 οὐν Tyrwhitt: οὐ A° οὕτω Spengel. — 7 εἰ apogr.: ἢ A°. — 9 ἢ om. A° pr. m. — 16 τὰ Spengel: τὸ A°. — πάντες Gräfenhan: ἄλλοι A°. — 19 ἀντὶ τοῦ apogr. — 23 διδόμεν et οὐ addidimus.

10. πύθεται ὕμφο.» τὰ δὲ διαίρει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς «αἶψα δὲ
 25 θνήτ' ἐφύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' <εἶναι> Ζωρά τε
 11. πρὶν, κέκρητο.» τὰ δὲ ἀμφιβολία, «παρώγηκεν δὲ πλέω νύξ'»
 12. τὸ γὰρ πλέω ἀμφιβολόν ἐστίν. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
λέξεως <ὅσα πο>τῶν κεκραμένων οἶνον φασιν εἶναι, [ὅθεν
 πεποῖνται «κνημὶς νεοτενύκτον κασιτέροιο»,] καὶ χαλκίας τοὺς
 30 τὸν σίδηρον ἐργαζομένους, ὅθεν εἰρηται ὁ Γαννυμήδης «Διὶ
 οἶνοχοεῦει,» οὐ πινόντων οἶνον. εἴη δ' ἂν τοῦτο γε <καὶ>
 κατὰ μεταφοράν. // δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὀνομά τι ὑπεναντίωμά τι
δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημῆναι τοῦτο ἐν
 τῷ εἰρημένῳ, οἷον ἐν τῷ «τῇ ς' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος» τὸ
 35 ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται· ὡδὲ ἢ ὡς μάλιστα' ἂν
 1461^b τις ὑπολάβοι; κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι
 ἕνα ἀλόγως προουπολαμβάνουσιν καὶ [αὐτοὶ καταψηφισάμενοι
 συλλογίζονται καὶ] ὡς εἰρηκότος ὁ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν
ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῶν οἴησιν. τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ
 5 Ἰκάριον. οἷονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι· ἄτοπον οὖν τὸ
 μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαιμόνα ἐλθόντα.
 τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασι· παρ' αὐτῶν γὰρ
 γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσεά καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἄλλ' οὐκ Ἰκά-
 ριον. δι' ἀμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα <εἶναι> εἰκός ἐστιν.
 10 ὅπως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν πόλιν ἢ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴν πόλιν
 αἰρετώτερον πυθάνον ἀδύνατον ἢ ἀπιδανον <δυνατόν> καὶ

26 fort. κέκρητα. — πλέον apogr. πλέων Ald. — 27 πλείω
 A°. — 28 οἷον ὅσα ποτῶν Ueberweg. — exempla ὅθεν ... κασι-
 τετέροιο et ὅθεν ... οἶνον locum mutare iussit Madius. — 31
 καὶ add. Heinsius. — 33 ἐν τῷ] τὸ A°. — 35 ἐνδέχεται ὡδὲ, ἢ ὡς
 μάλιστα' ἂν τις ὑπολάβοι vulgo. 1461^b 2 εἵνοι Victorius. — 3
 εἰρηκότος Castelvetro: εἰρηκότες A°, fort. καὶ αὐτοὶ παραλογι-
 σάμενοι ὡς εἰρηκότος. — 9 δι' ἄμ ... ἐστίν in margine adiecta
 esse videntur, aequae atque οὕτω τε ... γίνεσθαι (v. 16). — εἶναι
 add. Hermann. — 12 δυνατόν ante καὶ ita addidimus ut in
 lacuna οὐκ ἂν εἴη τοὺς ἀθλητάς scripta fuisse putaremus.

δυνατὸν * * τοιοῦτους εἶναι, ὅλον Ζεῦξις ἔγραψεν, ἀλλὰ βέλ-
 τιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. / πρὸς <δ> ἅ φασιν, 15
τάλογα· οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ
 καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. / τὰ δ' ὑπεναντία <ἢ ἀνομοί>
 ὡς εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχον,
 εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως, † ὥστε καὶ αὐτὸν
 ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῇται. [ὁρθῇ δ' 20 —
 ἐπιτιμῆσις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὐσης
 μηδὲν χρῆσται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεί, ἢ
 τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. τὰ μὲν οὖν
 ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν, ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ
 ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερά ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν 25
 ὁρθότητα τὴν κατὰ τέχνην. αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἀριθμῶν σκεπτεῖται, εἰσὶν δὲ δώδεκα.

26 πότερον δὲ βελτίων ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγικὴ,
διαπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἡ ἥττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη
 δ' ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶν ἀεὶ, λίαν δὴλον ὅτι ἡ ἅπαντα 30
 μιμουμένη φορτικὴ· ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων / ἂν μὴ αὐτὸς
 προσθῇ, πολλὴν κίνησιν κινεῖται, ὅλον οἱ φαῦλοι ἀύληται
 κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέη μμεῖσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυ-
 φαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀυλῶσιν· ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη
 ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑπο- 35
 κριτάς, ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πύθηνον ὁ Μυννίσκος
 τὸν Καλλιπύδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδαρόν 1462^a
 ἦν· ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν
 ἐποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν

15 δ' add. Ueberweg. — 17 ὑπεναντίας εἰρ. Twining. —
 19 ὥστε καὶ αὐτὸν] fort. οὕτως τε καὶ εἰ καθ' αὐτόν. — 20 φρό-
 νιμος apogr.: φρόνημον A°. — 21 ἀλογία καὶ μοχθηρία Vahlen.
 — 28 βελτίων apogr.: βελτίον A°. — 30 ἀεὶ λίαν Vahlen: δε-
 λίαν A°. — λίαν . . . φορτικὴ in margine adiecta esse videntur.
 — 32 κινεῖται apogr.: κινεῖν A°. 1462^a 2 ἔχουσι apogr.:
 δ' ἔχουσι A°.

εἶναι, <ἐπεὶ> οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν
 5 πρὸς φαύλους· εἰ οὖν φορτικὴ, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη.

Πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορίας ἀλλὰ τῆς
ὑποκριτικῆς, ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ διαφω-
 δοῦντα, ὅπερ [ἐστὶ] Σωκράτης, καὶ ἄδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασί-
 θεος ὁ Ὀπούντιος. εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα,
 10 εἴπερ μὴδ' ὀργῆσις, ἀλλ' ἢ φάσεων, ὅπερ καὶ Καλλιπιδὴ ἐπε-
 τιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὥς οὐκ ἐλευθέρως γυναικας μιμουμέ-
 νων. ἔτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς.
 ὥσπερ ἢ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν φανερά ὅποια
 τίς ἐστίν· εἰ οὖν ἐστὶ τὰ γ' ἄλλα κρείττων, τοῦτο γε οὐκ
 ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. 2) ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ
 ἢ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, καὶ ἔτι οὐ
 μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ
 συνίστανται ἐναργέστατα. εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν
 τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. 3) ἔτι τῷ ἐν ἐλάττωι μήκει
 1462^b 10 τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· το γὰρ ἀθροώτερον ἡδίων ἢ
 πολλῶ κεκραμένον τῷ χρόνῳ, λέγω δ' οἷον εἴ τις τὸν Οἰδί-
 πουν θεῖη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἢ Ἰλιάς. 4) ἔτι
 ἡττον [ἢ] μίᾳ μιμήσει ἢ τῶν ἐποποιῶν· σημείον δέ, ἐκ γὰρ
 5 ὅποιασούν μιμήσεως / πλείους τραγωδίας γίνονται· ὥστε ἐὰν
 μὲν ἓνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μῦθρον
 φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ μέτρου μήκει ὕδαρῃ, λέγω
 δὲ οἷον ... ἐὰν <δ'> ἐκ πλείονων πράξεων ἢ συγκειμένη
 ὥσπερ ἢ Ἰλιάς, ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Ὀδύσεια,
 10 <ἃ> καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα

4 ἐπεὶ addidi praeunte Victorio qui οὐ inseruit. — 5 εἰ apogr.:
 ἢ A°. — 8 ἐστὶ induxit Spengel. — ἄδοντα] διαδόντα A° διαδόντα
 apogr. — 15 διαφέρει διότι Vahlen. — 17 τῷ μέτρῳ, conf. 1459^a
 18. — 17 τὴν ὄψιν Ald. τὰς ὄψεις A°, δι' αἷς vel αἷς coni. Vahlen.
 — 19 ἀναγνώσει Madius: ἀναγνωρίσει A°. 1462^b 1 ἡδίων ἢ
 Madius: ἡδονῇ A°. — 3 θεῖη θεῖη A°. — 4 ἢ del. Ald. — 10 ἃ
 add. apogr. — ταῦτα τὰ Ald.: τοιαῦτ' ἄττα A°.

Περὶ κωμωδίας.

1. Arist. rhet. I, 11 p. 1372^a 1 διώρισται περὶ γελοίων
χωρὶς ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς. ibid. III, 18 p. 1419^b 5 εἴρηται
πόσα εἶδη γελοίων ἐστὶν ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς.

5 2. Excerpta ex Aristotelis libro apud Anonymum Περὶ
κωμωδίας in cod. Coisliniano 120: Κωμωδία ἐστὶ μίμησις
πράξεως γελοίας καὶ ἀμοίρου μεγέθους τελείου χωρὶς ἐκάστω
τῶν μορίων ἐν τοῖς εἶδεσι δρῶντος καὶ <οὐ> δι' ἀπαγγελίας,
δι' ἡδονῆς καὶ γέλωτος περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθη-
10 μάτων κάθαρσιν. ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα.

γίνεται δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων.
ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ ὁμωνυμίαν, συνωνυμίαν, ἀδολεσχίαν,
παρωνυμίαν (παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν), ὑποκόρισμα,
ἐξαλλαγήν (φωνῇ, τοῖς ὁμογενέσι), σχῆμα λέξεως. ὁ ἐκ τῶν
15 πραγμάτων γέλως ἐκ τῆς ὁμοιώσεως (χρήσει πρὸς τὸ χεῖρον,
πρὸς τὸ βέλτιον), ἐκ τῆς ἀπάτης, ἐκ τοῦ ἀδυνάτου, ἐκ τοῦ
δυνατοῦ καὶ ἀνακολούθου, ἐκ τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐκ τοῦ
χρησθαι φορτικῇ ὀρχήσει, ὅταν τις τῶν ἐξουσίαν ἐχόντων
παρεῖς τὰ μέγιστα φαυλότητα λαμβάνῃ, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ
20 λόγος ᾗ καὶ μηδεμίαν ἀκολουθίαν ἔχων.

διαφέρει ἡ κωμωδία τῆς λαιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λαιδορία
ἀπαρακαλύπτως τὰ προσόντα κακὰ διεξιέσιν, ἡ δὲ δεῖται τῆς
καλουμένης ἐμφάσεως. ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. συμμετρία τοῦ φόβου θέλει
εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῦ γελοίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

7 γελοίου cod. — ἐκάστου cod., v. 1449^b 26. — 14 ἐξ-
αναλλαγήν cod. — 19 φαυλότατα Bergk. — 24 σύμμετρα cod.

κωμωδίας ὕλη· μῦθος, ἦθος, διάνοια, λέξεις, μέλος, ὄψις. μῦθος κωμικός ἐστὶν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. ἦθη κωμωδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις.

κωμική ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, <τῷ δὲ ξένῳ> τὴν [δὲ] ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ.

μέλος τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει λαμβάνειν. ἡ ὄψις μεγάλην χρεῖαν τοῖς δράμασι <πρὸς> τὴν ψυχαγωγίαν παρέχει. ὁ μῦθος καὶ 10 λέξεις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωδίαις θεωροῦνται, διανοαὶ δὲ καὶ ἦθος καὶ ὄψις ἐν ὅλῃσι.

μέρη τῆς κωμωδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικὸν, ἐπεισόδιον, ἔξοδος. πρόλογός ἐστιν μῦθον κωμωδίας τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. χορικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος 15 ἀδόμενον ὅταν ἔχῃ μέγεθος ἱκανόν. ἐπεισόδιόν ἐστὶ τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. ἔξοδος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

3. *Simplic. in categ. p. 43 a 13 Brandis.* καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς συνώνυμα εἶπεν εἶναι ὧν 20 πλείω μὲν τὰ ὀνόματα λόγος δὲ ὁ αὐτός, οἷα δὴ ἐστὶ τὰ πολυνώνυμα τό τε λῶπιον καὶ ἱμάτιον καὶ τὸ φᾶρος. *conf. Arist. rhet. III 2.*

4. *Antiatticista in Bekkeri anecdotis 101, 32 κυντόατον· Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς. «τὸ δὲ πάντων κυντόατον.» 25*

9 δεήσει *cod.*, v. 1450^b 16. — 10 ψυχαγωγίαν] συμφωνίαν *cod. τῇ ψυχαγωγίᾳ Bernays*, v. 1450^b 17. — 11 fort. διάνοια.

INDEX.*

Ἀγάθων 56^a 19, 24, 30. — ἄν-
 θος 51^b 22. — Ἀχιλλεύς 52^b 14.
 ἄγών 50^b 19. 51^a 6. 54^a 27.
 ἀήθεις τραγωδίαι 50^a 26.
 οἱ Ἀἰῶνες 56^a 1.
 αἰνιγμα 58^a 25.
 Ἀισχύλος 49^a 16. — Μυσοί 60^a
 33. — Νιόβη 56^a 17. — Προ-
 μηθεύς 56^a 2. — Φιλοκτήτης
 58^b 22. — Φορκίδες 56^a 2. —
 Χοηφόροι 55^a 5.
 Ἀλκμαίων 53^a 19. 53^b 23.
 ἀμφιβολία 61^a 26.
 ἀναγνωρίσις 50^a 37. 52^a 30. —
 εἶδη ἀναγνωρίσεως 54^b 19.
 ἀνάλογον 57^b 16.
 ἄπλοῦς μῦθος 51^b 34. 52^a 15.
 52^b 33. 53^a 13. — ἄπλοῦν
 ὄνομα 57^a 31. — ἄπλοῦν μέ-
 τρον 49^b 12.
 ἀποκοπή 58^b 2.
 ἀπόπλους (tragoedia) 59^b 37.
 ἄρθρον 57^a 6.
 Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἐκδεδομέ-
 νοις λόγοις 54^b 18. — ἐν τοῖς
 περὶ ῥητορικῆς 56^a 35.
 Ἀριστοφάνης 48^a 27.
 Ἀριφράδης 58^b 31.
 ἀρμονία 47^a 22. — ἄρμ. λεκτική
 49^a 26.
 ἄρρενα — θήλεα — τὰ μεταξὺ
 58^a 9.

Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίων 53^b 31.
 ἀυλητική 47^a 15, 24. — ἀνλούσι
 Σκύλλαν 61^b 34.
 αὐτοσχεδιάσματα 48^b 23. 49^a 9.
 ἀφηρημένον ὄνομα 58^a 5.
 ἄφωρον 56^b 28.

βαρβαρισμός 58^a 25.
 βαρύτης — ὀξύτης — μέσον 56^b
 33.

γελοῖον 49^a 31. p. 42 huius
 edit.
 Γλαύκων 61^b 1.
 γλώττα 57^b 4. 59^a 10. 61^a 11.
 γραφική 50^a 34. γραφεῖς 48^a 5.

δασύτης — ψιλότης 56^b 31.
 δέσις τραγωδίας 55^b 27.
 Δηλιάς 48^a 14.
 διαίρεσις 61^a 24.
 διάλεκτος 49^a 25. 58^b 6, 33.
 διάνοια 50^a 6. 50^b 4, 11. 56^a 34.
 — διανοίας μέρη 56^a 37. —
 διάνοιαι 50^a 30.
 διήγησις 56^b 12. — διηγηματική
 μίμησις 59^a 17. 59^b 33, 36.
 διδυραμβος 48^a 15. 59^a 10. —
 διδυραμβικῶν ποιήσεις 47^b 25.
 — διδυραμβοποιητική 47^a 15.
 Δικαιογένης ἐν Κυπρίοις 55^a 1.
 Διονύσιος 48^a 6.

* numeros paginarum editionis Bekkerianae ita adscripsi,
 ut duos priores ordines resccarem, unde 56^a significat pag. 1456^a.

διπλὺς μῦθος 53^a 13, 31. —

διπλᾷ ὀνόματα 57^a 12, 32.
59^a 9.

δράμα ὅθεν καλεῖται 48^a 28. —

δραματικαὶ μιμήσεις 48^b 35.
Δωριεῖς ἀντιποιοῦνται τραγω-
δίας καὶ κωμωδίας 48^a 29.

ἐγκώμια 48^b 27.

εἰκονογράφοι 54^b 9. — εἰκόνες
νεκρῶν 48^b 10.

ἐκκλητικόν 54^a 4.

ἐλεγειοποιοί 47^b 14.

ἐλπεινόν 52^b 37. 53^b 2, 16. —
ἐλεος 53^a 5.

Ελλη (tragoedia) 54^a 7.

ἐμβόλιμα 56^b 30.

Ἐμπεδοκλῆς 47^b 18. 57^b 25.
58^a 6. 61^a 24.

ἐντολή 56^b 11.

ἐξάλλαγαί 58^b 2. — ἐξηλλαμέ-
νον ὄνομα 58^a 6.

ἐξαμετρα 49^a 25. — ἡ ἐν ἐξα-
μέτροις μιμητική 49^b 21.

ἐξάρχοντες τὸν διθύραμβον 49^a
11.

ἐξοδος χοροῦ 52^b 22.

ἐπεισοδίων 49^a 27. 52^b 20. 56^a
32. — ἐπεισοδιῶν 55^b 2. —

ἐπεισοδιώδης μῦθος 51^b 34.
ἐπεντασις 58^b 2. — ἐπεντετα-
μένα ὀνόματα 58^a 3.

Ἐπίχαρμος 48^a 32. 49^b 6.

ἐποποιῖα 47^a 14. — τί διαφέρει
τραγωδίας 49^b 10. 59^b 18, 24.

61^b 28. — μηχανῆται ἐπεισο-
δίοις 55^b 17. — ἐποποιίας

εἰδῇ καὶ μέρη 58^b 10. 59^b 8.
ἐπη 49^a 5. 60^a 18. — ἐποποιοί

47^b 14.

ἐρμηνεῖα 50^b 15.

Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος 58^b 7.

Εὐρυπίδης 53^a 23, 28. 56^a 17,
27. 60^b 35. — Ἰφιδένη ἐν

Αὐλίδι 54^a 31. — Ἰφιδένη ἐν

ἐν Τάυροις 52^b 6. 54^a 7. 54^b

31. 55^a 19. 55^b 10. — Κρεσφόν-
της 54^a 5. — Μελανίππη 54^a

30. — Μήδεια 53^b 27. 54^b 1.

61^b 22. — Ὀρέστης 54^a 28.

61^b 23. — Τρωάδες 59^b 8.
Φιλοκτήτης 58^b 24. — Φινει-
δαι 55^a 10.

Εὐρύπυλος 59^b 6.

Ζεῦξις 50^a 27. 61^b 14.

Ἡγήμων ὁ Θάσιος 48^a 12.

ἡδονὴ ἀπὸ τραγωδίας ἡ κωμω-
δίας 53^a 35. 53^b 10. 62^b 13

ἡδυσμένος λόγος 49^b 28.

ἡθος 50^b 8. — ἡθη 50^a 5. 50^b
3. 54^a 15. — ἡθική τραγωδία

56^a 2.

ἡμίφωνον 56^b 25.

Ἡρακλῆς 51^a 19.

Ἡρόδοτος 51^b 3.

ἡρωικά 48^b 33. 59^a 10. — ἡρωι-
κὸν μέτρον 59^b 32, 34. —

ἡρως 60^a 3.

Θαυμαστόν 60^a 13.

Θέατρα 49^a 9. 53^a 33.

Θεοδέκτον Λυγκεύς 52^a 28. 55^b
31. Τυδεύς 55^a 9.

Θησῆς 51^a 19.

Θνέστης 53^a 11, 20.

λαμβεῖον 48^b 31. 49^a 20, 24. 58^b

19. 59^a 11, 12. 59^b 37. — λάμ-
βον ποιηταί 48^b 33. 49^a 4. —

λαμβική ἰδέα 49^b 8.

ἰδέα 50^b 34. 56^b 3. 58^b 18. —

ἰδέα αἰνίγματος 58^a 25.

ἰδιωτικόν 58^a 21, 31. 58^b 4. 59^a 3.

Ἰλλόν πέρις 56^a 16. 59^b 7.

Ἰλιάς μικρά 59^b 3, 5.

Ἰλλυριοί 61^a 4.

Ἰππίας ὁ Θάσιος 61^a 22.

ἱστορία 59^a 22.

κάθαρσις 49^b 27.
 καθόλου ἐκτίθεσθαι 55^b 2.
 Καλλιπίδης 62^a 1, 11.
 Καρύνιον Ἀμφιάραος 55^a 27. —
 Θυσίτης 54^b 23.
 Καρχηδονίων μάχη 59^a 26.
 Κεφαλῆνες 61^b 7.
 κιδαριστική 47^b 16.
 Κλεοφών 48^a 12. 58^a 20.
 κλεψύδρα 51^a 8.
 κόμμος 52^b 25.
 κορυφαῖος 61^b 33.
 κόσμος 57^b 2. 58^a 32. 59^a 15.
 Κράτης 49^b 8.
 Κρήτες 61^a 14.
 ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας 59^b 2, 5.
 κύριον ὄνομα 57^b 1. — ποιεῖ
 τὴν σαφήνειαν 58^a 33.
 κωμῳδία 61^a 14, 26. p. 42—43.
 — ὅθεν καλεῖται 48^a 35. —
 κωμῳδία ἀντιποιοῦνται οἱ
 Μεγαρεῖς 48^a 30. 49^b 7. —
 κωμῳδία ἐστὶ μίμησις αἰσχροῦ
 49^a 30. — ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν
 49^b 1. — κωμωδοποιοί 49^a 4.
 Λάκαινα (tragoedia) 59^b 7.
 λέξεις 49^b 34. 50^b 13. 60^b 3.
 — λέξεως μέρη 56^b 20. — λέξ.
 εἶδη 56^b 9. — λέξ. ἀρετή 58^a
 18. — λέξεις 50^a 30. — λε-
 κτικόν 49^a 24. — λεκτικὴ ἀρ-
 μονία 49^a 26.
 λευκογραφίης εἰκόνα 50^a 35.
 λόγος 57^a 23.
 λύσις τραγωδίας 54^a 37. 55^b 30.
 56^a 10. — λύσεις προβλημά-
 των 60^b 6.
 Μάγνης 48^a 33.
 μεγαλειὰ 57^a 36.
 Μεγαρεῖς ἀντιποιοῦνται τῆς κω-
 μωδίας 48^a 30.
 μέθοδος 47^a 12. 56^a 36.
 μελοποιία 49^b 35. 50^b 16.

μεταφορά 57^b 7. 61^a 16. ἀρ-
 μοῦνται λαμβάνειν 59^a 11. με-
 ταφορικὸς 59^a 6.
 μέτρα 48^b 21. — μετρικά 56^b
 34, 38.
 μῆκος τραγωδίας 51^a 6. — ἐπο-
 ποιίας 59^b 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 54^b 2.
 μίμησις 47^a 16. — μιμήσεως δια-
 φοραί 47^a 17. 48^a 23. — μι-
 μητικαὶ τέχναι 51^a 29. 59^a 18.
 — μίμησις φορτική 61^b 29.
 — τὸ μιμεῖσθαι σύμφυτον
 τοῖς ἀνθρώποις 48^b 6. — μι-
 μονόμενος passive 48^a 23.
 μῖμοι 47^b 11.
 Μίτνος ἀνδριάς 52^a 9.
 Μνασίθεος ὁ Ὀπουντίος 62^a 10.
 μῦθος 50^a 5. 50^b 2. 59^a 18. —
 μῦθον μῆκος 51^a 5. — μῦθον
 μέρη 52^b 9. — μῦθος ἀπλούς,
 διπλούς, παρεπιλημένος 53^a
 13. 53^b 21. — μῦθεννα 60^a 30.
 μύουρος μῦθος 62^b 6.
 Μυννίσκος 61^b 36.
 Νεοπόλεμος 50^b 6.
 τῶν νέων αἱ τραγωδίαί 50^a 23.
 Νικοχάρης 48^a 13.
 νόμων ποιήσις 47^a 26. 48^a 15.
 Ξέναρχος 47^b 10.
 τὸ ξενικόν τῆς λέξεως 58^a 22.
 Ξενοφάνης 61^a 1.
 Ὀδυσσεὺς τραυματίας 53^b 32.
 — Ὀδυσσεὺς ψευδᾶγγελος
 55^a 14.
 Ὅμηρος 47^b 18. 48^a 12, 22. 48^b
 34. 54^b 15. 58^b 7. 59^a 31.
 59^b 13. 60^a 6, 20.
 Πιάς 49^a 1. 51^a 28. 56^a 13.
 57^a 29. 59^b 3, 14. 61^b 9.
 — τὰ περὶ τὸν ἀπόπλου
 54^b 2. — νεῶν κατάλογος

59^a 3, 6. — Ἐκτορος δὲ-
ωξίς 60^a 16. 60^b 27.
A 1: 56^b 16. A 11: 57^b
35. A 50: 61^a 11. B 272:
57^b 12. E 393: 58^a 8.
J 202: 61^a 15. K 152:
61^a 3. K 251: 61^a 26.
K 316: 61^a 12. P 265:
58^b 31. Σ 489: 61^a 21.
T 234: 61^a 30. T 270:
61^a 34. Φ 297: 61^a 23.
Φ 592: 61^a 29. Ψ 328:
61^a 23.
Ὀδύσσεια 49^a 1. 51^a 23.
53^a 31. 54^b 26. 55^b 17.
— Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος 55^a
3. — τὰ Νίπτρα 54^b 30.
60^a 27. — τὰ περὶ τὴν
ἐκθεσιν 60^a 37.
α 185: 57^b 10. ι 515:
58^b 25. ο 16: 61^b 5. υ
259: 58^b 29.
Μαργίτης 48^b 30, 37.
ὄλον τί ἐστὶν 50^b 26.
ὀμαλὰ ἤδη 54^a 25.
ὄνομα τί ἐστὶ 57^a 11. — ὄνο-
ματος εἶδη 57^a 31.
ὄπλον κρῖσις (tragoedia) 59^b 6.
ὀρχηστῶν μίμησις 47^a 27. —
ὀρχηστικωτέρα ποιήσεις 49^a 22.
ὄψις 49^b 32. 50^b 17. 53^b 2, 7.
62^a 18.
πάθος 52^b 19. 53^b 17. 56^a 38.
— παθήματα 49^b 27. 59^b 12.
— παθητικὴ τραγωδία 56^a 1.
πάροδος χοροῦ 52^b 23.
παρωδία 48^a 13.
Πάντων 48^a 6.
πεπλεγμένη πρᾶξις 52^a 17. 52^b
34. 55^b 35.
πεποιημένα ὀνόματα 57^a 33.
περιπέτεια 50^a 37. 52^a 23.
Πίνδαρος 64^a 1.
πλοκή τραγωδίας 56^a 9.

ποιήσις τί ἐστὶ 47^a 14. — ὅθεν
γεγεννηται 48^b 4. — εὐφροῦς
ἡ μαρκεῖν ἡ ποιητικὴ 55^a 32.
— σπουδαιότερα ἱστορίας
51^b 6.
Πολύγνωτος 48^a 6. 50^a 27.
πολιτικὴ 50^b 6.
Πολύειδος 55^a 6. 55^b 11.
προβλήματα 60^b 6.
πρόλογος 49^b 5. 52^b 17.
προσῳδία 61^a 22.
πρόσωπον γελοῖον 49^a 34
Πρωταγόρας 56^b 15.
πρωταγωνιστὴς λόγος 49^a 17.
πτῶσις 57^a 18.
πτωχεῖα tragoedia 59^b 7.

ῥαψωδοῦντα 62^a 7. — ῥαψῳδία
μικτὴ 47^b 22.
ῥῆμα 57^a 14.
ῥήσεις 50^a 30. 56^a 31.
ῥητορικὴ 50^b 6.
ῥυθμοὶ σχηματιζόμενοι 47^a 27.

ἡ ἐν Σαλαμῖνι μάχη 59^a 26.
σατυρικόν 49^a 19.
Σθένελος 58^a 20.
ἐν Σικελίᾳ ἡ κωμῳδία 48^a 32.
Σίνων fabula 59^b 7.
Σίσυφος 56^a 22.
τὰ ἀπὸ σκηνῆς 52^b 19.
σκηνογραφία 49^a 18.
σκеноποιία 50^b 20.
Σκύλλαν αὐλοῦσι 54^a 30.
Σοφοκλῆς 48^a 26. 49^a 18. 56^a
28. 60^b 35. — Ἀντιγόνη 54^a 1.
— Ἠλέκτρα 60^a 32. — Οἰδί-
πους 52^a 25, 34. 53^b 30. 53^b
30. 54^b 8. 55^a 18. 60^a 31.
62^b 2. — Τηρεύς 54^b 35. —
Τυρώ 54^b 25.
στάσιμον 52^b 24.
στοιχεῖον 56^b 21.
συλλαβή 56^b 34.
σύνδεσμος 56^b 38.

σύνθεσις τραγωδίας 52^b 32.
 συρίγγων τέχνη 47^a 26.
 σύστασις 59^b 21. 60^a 3. — σύ-
 στασις πραγμάτων 50^b 23.
 53^a 23.
 σχήματα 62^a 4. — σχηματιζό-
 μενοι ὄντομοι 47^a 27. — σχή-
 ματα λέξεως 56^b 10.
 Σωκρατικοὶ λόγοι 47^b 11.
 Σωσίστρατος 62^a 8.
 Σώφρων 47^b 10.
 τέλος 50^a 19. — τέλος ποιήσεως
 60^b 25.
 τερατώδες 53^b 9. 56^a 3.
 τετραμέτρον 49^a 20. 59^b 37.
 Τιμόθεος 48^a 16.
 τραγωδία τί ἐστίν 47^a 14. 47^b
 26. — τί διαφέρει κωμωδίας
 48^a 17. — τί διαφέρει ἐπο-
 ποιίας 49^a 10. 56^a 12. — τραγ.
 μεταβάσεις 49^a 35. — τραγ.
 ὄρος 49^b 24. — τραγ. μέρη
 50^a 8. 52^b 15. — τραγ. εἶδη
 55^b 34. — τραγ. τέλος 50^a 23.
 — τραγωδίαί εἰς μίαν ἀκρόα-
 σιν τιθέμεναι 59^b 22. —
 τραγικὴ μίμησις πότερον βελ-
 τίων ἐποποιικῆς 61^b 28.
 τραγικώτατος 53^a 27.
 τραγωδοδιδάσκαλοι 49^a 5.

ὕδαρῆς μῦθος 62^b 7.
 ὕμνοι 48^b 27.
 ὑπεναντία 61^b 17.
 ὑποκριτικὴ 56^b 10. 62^a 7. —
 ὑποκριταί 49^a 15. 49^b 5. 61^b
 35. — ὑποκριτικά 57^a 21.

φαλλικά 49^a 11.
 Φιδιώτιδες 56^a 2.
 φιλόπρωπον 52^b 40. 56^a 23.
 Φιλόξενος 48^a 16.
 φόβος 53^a 6. — φοβερόν 52^b 32.
 53^b 2.
 Φόρμις 49^b 7.
 φορμισσάμενος 60^a 10.
 φωνῆεν 56^b 26.

Χαιρήμων 60^a 2. — Κένταυρος
 47^b 21.
 Χιωνίδης 48^a 33.
 χορὸς κωμωδῶν 49^b 2. — τὰ τοῦ
 χοροῦ 49^a 16.
 χορικόν 52^b 23.
 χορηγία 53^b 8.

ψευδῇ λέγειν ὥς δεῖ 60^a 20.
 ψιλοὶ λόγοι 47^a 28.
 ψιλομετρία 48^a 11.
 ψιλότης 56^b 32.
 ψόγοι 48^b 27.
 ψυχαγωγεῖ 50^a 36. — ψυχαγω-
 γικόν 50^b 17.

αὐτῶν 69^ο 7.
69^ο 27.
αὐτῶν 69^ο 17.
αὐτῶν 69^ο 10. 69^ο 1.
αὐτῶν 69^ο 15. 69^ο 10.
— αὐτῶν 69^ο 11.

69^ο 11.
αὐτῶν 69^ο 2.
αὐτῶν 69^ο 40. 69^ο 1.
αὐτῶν 69^ο 10.
69^ο 6. — αὐτῶν 69^ο 1.
69^ο 7.

αὐτῶν 69^ο 10.
69^ο 26.

αὐτῶν 69^ο 2. — Χίρως
11.

αὐτῶν 69^ο 33.
αὐτῶν 69^ο 2. — αὐτῶν
69^ο 16.
69^ο 23.
69^ο 8.

αὐτῶν αὐτῶν 69^ο 30.
αὐτῶν 69^ο 25.
αὐτῶν 69^ο 11.
69^ο 32.
69^ο 27.
αὐτῶν 69^ο 36. — αὐτῶν
69^ο 17.

Weyers 750. Radcliffe Schachtelreue -
all fully on side
stark - K. H. D. in an plant
K. H. D. : in K. H. D.
Gehirne mit 6, neu 937: 4.406.277.

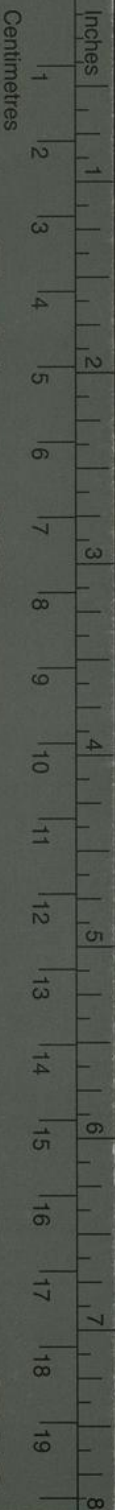
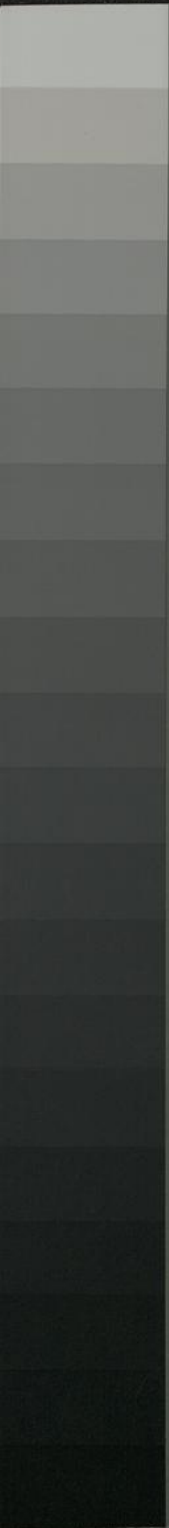
Die 2. 9. 1897, 7. 10. 1897, 11. 10. 1897
L. H. D.

Grauskala #13

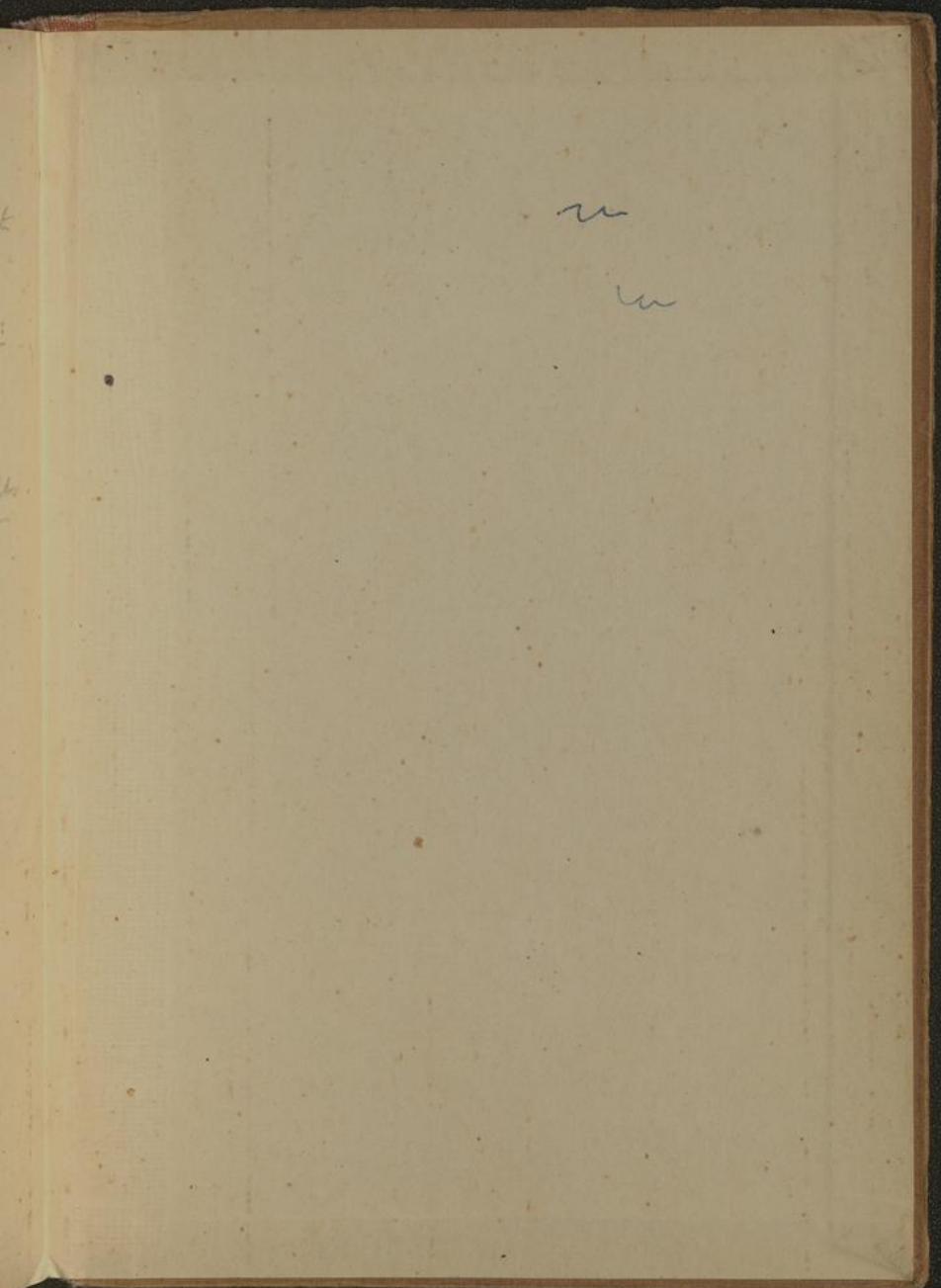
B.I.G.

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Farbkarte #13

B.I.G.

part

254:

1/2

u

u

